

LUBELSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 19.

A. Dział urzędowy.	Poz.	Str.
I. Rozporządzenia i zarządzenia z mocą obowiązującą.	156 Ruch służbowy a) w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie i Starostwach Powiatowych, b) w Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Lublinie, c) w Inspektoracie Pracy 26 obwodu w Lublinie.	344
II. Okólniki, instrukcje i inne zarządzenia wewnętrzne.	157 Okólnik Nr. 59 Wojewody Lubelskiego z dnia 27.V.1930 r. L. 2067/RW do P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Komisarzy Ochrony Lasów Województwa Lubelskiego w sprawie modyfikacji zasad w dotychczasowej organizacji zalesiania nieużytków.	346
	158 Okólnik Nr. 2 Wojewody Lubelskiego z dnia 23.V.1930 r. L. 1899/DR/4 do P. P. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego w sprawie ostrego kucia koni.	349
III. Obwieszczenia urzędowe.	159 Komunikat Wojewody Lubelskiego w sprawie uruchomienia czwartego kursu betoniarzkiego w Białej-Podlaskiej.	349
	160 Obwieszczenie w sprawie wydania Józefowi Derczowi dekretu na mierzniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Siedlcach.	350
	161 Obwieszczenie Wydziału Hipotecznego przy Sądzie Powiatowym w Lublinie w sprawie wywołania do pierwiastkowych regulacji hipotek scalonych gruntów wsi Zemborzyce, pow. Lubelskiego.	351
B. Dział nieurzędowy.		
IV. Komunikaty i wydawnictwa zalecane.	162 Komunikat w sprawie poszukiwania samochodów.	355
	163 Sprawozdanie Komitetu Floty Narodowej za rok 1929.	355
	164 Polacy z Obczyzny na budowę Polskiej Floty Morskiej.	356
	165 Komunikat Instytutu Naukowego „Studjum“ w Krakowie w sprawie kursów przygotowawczych do egzaminów nadzwyczajnych z 6-ciu klas gimnazjalnych, oraz do matury gimnazjalnej i seminarjalnej.	356
	166 Z wydawnictw: 1) Zarys polskiego prawa robotniczego — D-ra Z. Fenichela, 2) Chłodnictwo w gospodarstwie narodowym Polski — D-ra A. Leparskiego, 3) Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego Nr. 5 za m-c maj b. r., 4) Przewodnik po uzdrowiskach i letniskach polskich — Cz. Rokickiego.	356
V. Ogłoszenia.	1) Konkurs na stanowisko miejskiego lekarza weterynarii w Lubomlu, 2) Konkurs na stanowisko referenta do spraw gminnych w Wydziale Powiatowym w Sokołowie Podl. 3) Przetarg na wykonanie robót brukarskich na drogach w pow. hrubieszowskim. 4) Ogłoszenie przetargu na dostawę materiałów drzewnych do mostów na rzece Wiśle w Puławach i Dęblinie. 5) Ogłoszenie przetargu na ułożenie rur betonowych kanalizacyjnych oraz drobnych robót betonowych i murarskich w gmachu Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach. 6) Ogłoszenie Magistratu m. Janowa Podl. w sprawie sprzedaży drogą publicznej licytacji dwóch placów w Janowie-Podlaskim. 7) Obwieszczenie o sprzedaży w drodze licytacji osady stanowiącej własność gminy Ulan. 8) Ogłoszenie Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie wciągnięcia do Rejestru Spółdzielni p. f. „Spółdzielcza Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa Urzędników Państwowych „Samopomoc“ z ograniczoną odpow.“ w Lublinie. 9) Licytacje majątków ruchomych i nieruchomości. 10) Ogłoszenie o zagubieniu tytułu wykonawczego wydanego Antoniemu Szykarukowi. 11) Zagubione dokumenty.	

A. DZIAŁ URZĘDOWY.**I.****Rozporządzenia i zarządzenia
z mocą obowiązującą.**

156.

RUCH SŁUŻBOWY.**w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie i Starostwach
Powiatowych do dnia 25 maja 1930 roku.****A. Resort Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.***a) przyjęci:*

1. Stanisław Dobrowolski — do Urzędu Wojewódzkiego i mianowany do odwołania asesorem w VIII st. sł.,
2. Kazimierz Góra — do Urzędu Wojewódzkiego w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem w/g IX grupy uposażenia,
3. Michał Żydło — do Starostwa powiatowego w Zamościu i mianowany do odwołania sekretarzem w IX st. sł.,
4. Edward Kosk — do Urzędu Wojewódzkiego i mianowany do odwołania sekretarzem w IX st. sł.,

a) mianowani:

1. Paweł Ćwikliński — Starostą powiatowym w VII stopniu służbowym w Starostwie powiatowym we Włodawie,
2. Mieczysław Kleczyński — Referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie,
3. Aleksander Matczak — do odwołania asesorem w VIII st. sł. w Starostwie powiatowym w Janowie Podlaskim,
4. Stanisław Krupa — Sekretarzem w IX st. sł. w Starostwie powiatowym w Tomaszowie,
5. Bolesław Stankiewicz — Asystentem rachunkowym w X st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie,
6. Romuald Korulski — do odwołania adjunktem kancelaryjnym w X st. sł. w Starostwie powiatowym w Lublinie.
7. Abram Hercman — do odwołania rejestratorem w X st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie.

c) przeniesieni:

1. Wacław Młodzianowski. asesor w VII st. sł., ze Starostwa powiatowego w Tomaszowie do Starostwa powiatowego Hrubieszowie,
2. Marja Radzikowska, praktykant administracyjny I kategorii, ze Starostwa powiatowego w Lublinie do Starostwa powiatowego w Krasnymstawie,

d) zwolnieni:

1. Michał Chrostowski — prowizoryczny rejestrator w XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie,
2. Zofja Olszewska — prowizoryczna kancelistka w XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie,
3. Kazimiera Ładzianka — prowizoryczna kancelistka w XII st. sł. w Starostwie powiatowym w Sokołowie.

B. Resort Ministerstwa Robót Publicznych.*a) przyjęci:*

1. Inż. Kazimierz Lipiński i
2. Inż. Edmund Hera — do Urzędu Wojewódzkiego w charakterze pracowników kontraktowych za wynagrodzeniem ryczałtowo,
3. Inż. Eugenjusz Pol — do Urzędu Wojewódzkiego w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem w/g VII grupy uposażenia,
4. Franciszek Piechowicz i
5. Wacław Hennig — do Urzędu Wojewódzkiego w charakterze kontraktowych pracowników za wynagrodzeniem w/g VIII grupy uposażenia,

b) mianowani:

1. Józef Gawron — do odwołania radcą budownictwa w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim — Dyrekcji Robót Publicznych,
2. Inż. Piotr Suszycki — kierownik Powiatowego Zarządu Drogowego w Krasnymstawie — do odwołania referendarzem w VII st. sł.,

c) przeniesiony:

1. Inż. Jan Horwat — kontraktowy pracownik za wynagrodzeniem w/g VII grupy uposażenia z Urzędu Wojewódzkiego — Dyrekcji Robót Publicznych do Starostwa pow. w Janowie podlaskim na stanowisko kierownika Powiatowego Zarządu Drogowego,

d) zwolnieni:

1. Kazimierz Zieliński — kontraktowy pracownik za wynagrodzeniem w/g VIII grupy uposażenia, p. o. referenta odbudowy, z dniem 30 kwietnia 1930 roku,
2. Adam Wachalowiec — kontraktowy pracownik za wynagrodzeniem w/g VIII grupy uposażenia w Urzędzie Wojewódzkim — Dyrekcji Robót Publicznych z dniem 30 kwietnia 1930 r.

C. Resort Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.*a) przyjęci:*

1. Dr. Jan Cywiński do Urzędu Wojewódzkiego w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem w/g VII grupy uposażenia, jako referent fachowy w Oddziale dla Spraw inwalidów wojennych,
2. Zygmunt Grzywacz — do Urzędu Wojewódzkiego i mianowany do odwołania adjunktem kancelaryjnym w IX st. sł.,
3. Władysław Sońta — do Urzędu Wojewódzkiego w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem w/g X grupy uposażenia.
4. Eugenjusz Skiba — do Starostwa powiatowego w Siedlcach w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem w/g XI grupy uposażenia,
5. Jan Ciba — do Starostwa powiatowego w Zamościu i mianowany do odwołania pomocniczym woźnym w XVI grupy uposażenia,

b) mianowani:

1. Roman Myśliwiec — adjunktem kancelaryjnym w X st. sł. w Starostwie powiatowym w Lublinie,
2. Jan Komuszyński — adjunktem kancelaryjnym w X st. sł. w Starostwie powiatowym w Zamościu,

c) zwolniony:

1. Eugenjusz Płaskowski — kontraktowy pracownik za wynagrodzeniem w/g VIII grupy uposażenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie — na podstawie 7-go punktu umowy służbowej z dniem 30 marca 1930 r.

D. Resort Ministerstwa Rolnictwa.*a) przyjęty:*

1. Michał Kyryk — w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem w/g VIII grupy uposażenia na stanowisko lekarza weterynaryjnego do akcji zwalczania zarazy i pomoru świń na terenie Województwa Lubelskiego.

b) mianowany:

1. Izaak Fruchtman — powiatowym lekarzem weterynaryjnym w VII st. sł. w Starostwie powiatowym w Tomaszowie.

c) przeniesiony:

1. Józef Krauzowicz — powiatowy lekarz weterynaryjny w Węgrowie — do Starostwa powiatowego w Siedlcach.

E. Resort Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

1. Inż. Mieczysław Siennicki — konserwator zabytków kultury i sztuki przeniesiony w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.

F. Resort Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

1. Inż. Witold Marczewski — przyjęty do Urzędu Wojewódzkiego w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem w/g IV grupy uposażenia.

b) RUCH SŁUŻBOWY.**w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie.****Zmiany personalne zasłże wśród urzędników Zarządu Dyrekcji P. i T.***Przeniesieni.*

Inż. Pietrzyk Jan VIII st. sł. z Dyr. P. i Tel. w Warszawie od 1.IV.30 r.

Zwolnieni.

Drożdżyk Stefan prkt. referend. X st. sł. z 30.IV. 1930 r.

Zmiany personalne zasłże wśród urzędników Okręgu Dyrekcji P. i T.

Przyjęci do służby.

w charakterze praktykantów pocztowych XI st. sł.

Siciarz Antoni w Zwierzyńcu n/W. od 11.4.30 r. w charakterze prowizor. st. techników w VIII st. sł.

Inż. Staniewicz Marjan w Teczniczn. Zarządzie w Lublinie od 1.4.30 r.

Mianowani od 1.4.30 r.

asystentami w XI st. sł.

Głębocka Wiktorja prkt. poczt. XII st. sł. w Lublinie 1.

Zagórska Jadwiga prkt. poczt. XII st. sł. w Lublinie 1.

Tarnowska Aleksandra prkt. poczt. XII st. sł. w Lublinie 1.

Przeniesieni od 1.4.30 r.

Aleksiewicz Jarosław asyst. w X st. sł. z Okr. Dyr. P. i T. w Krakowie do Lublina 2.

Makarski Edward asyst. w X st. sł. z Lublina 2 do Skarżyska K. 1.

Marcinkowski Witold w X st. sł. ze Skarżyska K. 1. do Parczewa.

Bandrowski Marjan st. asyst. w IX st. sł. z Parczewa do Lublina 2.

Romanowski Aleksander asyst. w X st. sł. ze Zwierzyńca n/W. do Lubartowa.

Stokowska Eugenja prkt. poczt. XII st. sł. z Kraśnika do Chełma Lubelskiego.

Lecewicz Michał asyst. w X st. sł. ze Zwierzyńca n/W. do Skarżyska K. 1.

Stein Szymon w X st. sł. z Zamościa 1 do Zwierzyńca n/W.

Hasse Józef w X st. sł. ze Skarżyska K. 1 do Zamościa 1.

Oksentowicz Stanisław st. asyst. w IX st. sł. z Lublina 1 do Lublina 4.

Spotowski Władysław asyst. w X st. sł. z Hrubieszowa do Okr. Dyr. P. i Tel. Kraków — u. p. t. Kraków 2 z 30.IX.1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku z 30.IV.1930 r.

Orłowski Antoni kontr. w VIII st. sł. w Lublinie 1.

Zwolnieni.

Jeziór Feliks prkt. techn. XII st. sł. w Techn. Zarz. w Lublinie z 31.III.30 r.

Szczygielska Wanda prkt. poczt XII st. sł. w Lublinie 1 z 31.III.30 r.

Przywrócono IX st. sł.

Nowotarski Stefan kier. urz. V kl. w X st. sł. mianow. kierow. urz. V kl. w IX st. sł. w dotychczasowym miejscu służbowym od 1.4.30 r.

Zmiany personalne zasłże wśród służby niższej Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegr.

Przyjęci do służby.

w charakterze kandydatów na woźnych XV gr. up.

Matys Władysław w Lublinie 2 od 1.4.30 r.

Kaptur Mieczysław w Lublinie 1 od 1.4.30 r.

Niewęglowski Zygmunt w Lubartowie od 16.4. 1930 r.

w charakterze prowizor. monterów XIV gr. up.

Ciołek Kazimierz w Techn. Zarz. w Lublinie od 16.4.30 r.

Przeniesieni od 1.IV.30 r.

Maiński Franciszek poczt. XIV gr. up. z Lublina 1 do Lublina 2.

Chochał Stefan kand. na woźn. XV gr. up. z Lublina 2 do Lublina 1.

Przeniesieni w stan spoczynku od 30.IV.30 r.

Niewęłowski Jan st. poczt. XIII gr. up. w Lubartowie.

Wydaleni.

Margasiński Józef nadzorca XII gr. up. w Kraśnymstawie w Techniczn. Zarz. Chełm Lub. z 30.IV.1930 r.

c) w Inspektoracie Pracy 26 obwodu w Lublinie.

Ministerstwo Pracy i O S. reskr. z dn. 26.V.1930 r. L. 81442 przeniosło inż. Władysława Dubowika obwodowego Inspektora Pracy 26 obwodu w Lublinie na stanowisko obwodowego Inspektora Pracy 4 obwodu w Warszawie z dniem 1 czerwca 1930 roku.

II.**Okólniki, instrukcje i inne zarządzenia wewnętrzne.**

157.

OKÓLNIK № 59**WOJEWODY LUBELSKIEGO**

do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, oraz Panów Komisarzy Ochrony Lasów Województwa Lubelskiego w sprawie modyfikacji zasad w dotychczasowej organizacji zalesiania nieużytków.

L. 2067/RW.

Na skutek zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa Nr. 541-L. 1. z dnia 24.III.1930 r. dotychczasowa organizacja zalesień nieużytków ulega pewnej modyfikacji. Poniżej podaję Panom nowe zasady, które będą podstawą w dalszej pracy, związanej z zalesianiem.

Jednocześnie uchylam zarządzenie Nr. 1767/VI z dnia 17.XII. 1926 r. (Dziennik Wojewódzki Nr. 2 z dn. 1.II. 1927 r.), które było dotychczas podstawą w organizacji ustalania i zalesiania nieużytków.

Zalesienia nieużytków na terenie Województwa Lubelskiego od roku 1926 przyobiekły się w realne kontury. Dość wspomnieć, że na ogólną liczbę zalesionych nieużytków w całej Rzeczypospolitej — poważna część przypada na Województwo Lubelskie.

Tabela poniższa uwypukla wyraziście efekt, wykonanych prac nad zalesianiem na terenie Rzplitej i na terenie Województwa Lubelskiego.

Z A L E S I O N O

Rok.	W Rzeczypospolitej	W Wojew. Lubelskiem
1926	1422 ha	182.69 ha
1927	3984 "	539.42 "
1928	4860 "	1357.08 "
1929	Brak danych	1569.17 "

Te poważne wyniki akcji, prowadzonej na podstawie udzielania przez Ministerstwo zasiłków, wymagają dalszego jej planowego organizowania przez stworzenie ogólnego programu prac skoordynowania wysiłków wszystkich zainteresowanych instytucyj oraz przez należyte wykonanie zalesień i kontrolę.

Zasady obowiązujące poszczególne sejmiki przy organizacji zalesień — Ministerstwo Rolnictwa reskrytem Nr. 541-L. 1 z dn. 24.III.1930 r. ustala następujące: "

Warunki przyznawania zasiłków. „Warunki przyznawania zasiłków Ministerstwa Rolnictwa na zalesienie nieużytków są następujące: "

1) zasiłek może być użyty wyłącznie na cele zalesiania gruntów, nie będących gruntami leśnymi, t. zn. nieobciążonych przymusem zalesienia, a nie nadających się do innej, niż leśna uprawy. Przeznaczenie zasiłku na zalesienie gruntów leśnych może być dopuszczone jedynie w wypadkach wyjątkowych, a mianowicie przy zalesianiu gruntów w lasach, posiadających cechy wybitnie ochronne;

2) do zalesienia winny być przeznaczone przede wszystkim te grunty, na których powstają lub rozszerzają się piaski lotne, wydmy i parowy, które stanowią zbocza górskie i urwiska i narażone są na zmywanie, usuwanie się ziemi lub kamieni, tworzenie się dzikich potoków, obrywanie się skał, spadek lawin, które stanowią brzegi rzek spławnych, kanałów, jezior oraz otaczają źródła;

3) zasiłki, jako dotacje bezwrotne, nie mogą być przyznawane na plantacje wikliny, prowadzone dla celów przemysłowo-handlowych. Na uprawę wikliny mogą być przyznawane zasiłki tylko w tych wypadkach, gdy stanowiąc ma ona przedplon przed uprawą leśną, lub gdy wprowadzenie jej jest konieczne dla utrwalenia gleby i gdy jednocześnie zamierzone jest uznanie powstałego w ten sposób zadrzewienia za las ochronny;

4) zasiłki mogą być przyznawane na zalesienie nieużytków, stanowiących własność jednostek samorządowych, związków komunalnych oraz wspólną lub indywidualną własność drobnych rolników;

5) związek komunalny lub inna instytucja, otrzymująca zasiłki, zobowiązane są pokrywać część kosztów zalesienia z własnych funduszy. Udział tych funduszy w ogólnych kosztach zalesienia winien wynosić conajmniej 25%. Do tych kosztów nie należy wliczać robocizny, o ile może być ona uzyskana bezpłatnie od właścicieli zalesianych gruntów;

6) związek komunalny lub inna instytucja, otrzymująca zasiłki, zobowiązane są poddać kontroli na każde żądanie władz ochrony lasów swą działalność — w zakresie zalesiania nieużytków oraz odnośne księgi i dowody rachunkowe;

7) rachunkowość związku komunalnego lub innej instytucji, otrzymującej zasiłki, w zakresie pozycji, dotyczących wydatków i wpływów z tytułu zalesiania nieużytków, winna umożliwić ścisłą kontrolę rzeczową i buchalteryjną oraz łatwe wyodrębnienie poszczególnych rodzajów wpływów na cele zalesienia nieużytków; a mianowicie: zasiłków Ministerstwa Rolnictwa, zasiłków i dotacyj innych instytucyj i osób, dochodów własnych z zalesienia, pożyczek uzyskiwanych w instytucjach kredytowych;

8) związek komunalny lub inna instytucja, otrzymująca zasiłki, winny się zobowiązać do zwrotu za-

siłków, o ile Urząd Wojewódzki uzna, że zasiłek nie będzie celowo wyzyskany;

9) związek komunalny lub inna instytucja, otrzymująca zasiłki, zobowiązane są składać z zalesienia nieużytków sprawozdania rzeczowe i rachunkowe w ustalonych terminach.

Planowość zalesień. Zalesianie nieużytków powinno się odbywać planowo. W tym celu Urzędy Wojewódzkie winny przystąpić niezwłocznie do opracowania ogólnego planu zalesień w województwie, decydując się na wybór powiatów i miejsc, w których przedewszystkiem należy zalesienie nieużytków prowadzić, biorąc pod uwagę powierzchnię i charakter nieużytków, znaczenie gospodarcze zalesienia ich, lesistość okolicy, zainteresowanie się związku komunalnego, uświadomienie ludności oraz rozporządzanie odpowiednimi środkami do wykonania zalesienia.

Wpłyynie to dodatnio na tempo rozwoju prac i umożliwi energiczny postęp przy zalesianiu, wykluczając rozpraszenie sił, jakie daje się zauważyć obecnie, gdy niektóre powiatowe związki komunalne zalesiają rocznie zaledwie kilka lub kilkanaście hektarów, lub też zapoczątkowawszy zalesienia, nie kontynuują prac w latach następnych, albo też, gdy zamiast istniejących znacznych obszarów nieużytków, zagrażających sąsiednim gruntom, zalesienie dokonywane jest bezplanowo na drobnych obszarach nieużytków.

Obok znaczenia gospodarczego zalesienia nieużytków i możliwości jego wykonania należy uwzględnić przy wyborze terenów również znaczenie propagandowe zalesiania nieużytków, położonych przy drogach komunikacyjnych i osiedlach.

Jako jeden z racjonalnie opracowanych przykładów zebrania materiałów do stworzenia ogólnego planu zalesień może służyć praca pt. „Plan zalesienia nieużytków w powiecie mławskim“, ogłoszona w wydawnictwie Warszawskiego Wydziału Wojewódzkiego p.t. „Materiały Monograficzne woj. warszawskiego, tom 2-gi, październik 1929 r.“

Za instytucje powołane do **Koordinacja pracy.** prowadzenia zalesienia nieużytków winny być uważane obok wydziałów powiatowych i magistratów również związki międzykomunalne i izby rolnicze. W tym celu należy wziąć pod uwagę istnienie lub możliwość tworzenia związków międzykomunalnych bądź specjalnie dla celów zalesiania nieużytków, bądź też dla celów pokrewnych np. meljoracyjnych.

Instytucje, których terenem działalności jest całe województwo, a mianowicie izby rolnicze i związki międzykomunalne mogą okazać dużą pomoc przy opracowaniu ogólnego planu zalesień, propagandzie i wykonaniu prac, rozporządzając odpowiednimi siłami instruktorskimi, których utrzymanie dla obszaru jednego powiatu jest zbyt kosztowne. W szczególności izby rolnicze powinny się zająć opracowaniem ogólnego planu zalesień, organizowaniem kursów instruktorskich, sprowadzaniem nasion i przygotowaniem sadzonek, sporządzaniem kosztorysów i udzielaniem pomocy fachowej.

W wypadkach istnienia związków międzykomunalnych lub izb rolniczych należy porozumieć się z temi instytucjami i stosownie do miejscowych warunków, szczegółowo ustalić udział ich w pracach nad zalesieniem nieużytków. To samo dotyczy zrzeszeń

dobrowolnych, z których w ostatnim czasie zalesianiem nieużytków zainteresowały się: Małopolskie Towarzystwo Rolnicze, Nowogródzkie Wojewódzkie Towarzystwo Rolnicze oraz Centralne Towarzystwo Organizacyj i Kółek Rolniczych.

Premjowanie zalesień.

W celu zachęcenia właścicieli do zalesiania nieużytków, Ministerstwo Rolnictwa upoważnia Pana Wojewodę do przyznawania premij pieniężnych tym właścicielom, którzy prowadzą zalesienia na własny koszt. Premja może być wypłacona po stwierdzeniu zalesień i dotyczyć może tylko posiadaczy drobnych gospodarstw rolnych. Wysokość premji powinna być uzależniona od powierzchni zalesionej i stanu zalesienia i nie może przekroczyć 50 proc. poniesionych kosztów.

Wykonywanie zalesień.

Szczególną uwagę należy zwrócić na technikę wykonywania zalesień, prowadząc je we własnym zarządzie. Niektóre związki komunalne, organizując zalesienie nieużytków, oddają przeprowadzenie zalesień przedsiębiorcom, którzy, jak wykazało doświadczenie, z reguły nie wywiązują się należycie z powierzonych im prac, przyczem koszt zalesień, prowadzonych przez przedsiębiorstwo, jest stosunkowo bardzo wysoki.

Również niewłaściwe jest sprowadzanie z dalszych odległości sadzonek, które przy przewozie tracą wiele na swej wartości.

Należy zwrócić uwagę na źródła zakupu nasion i zwracać się bezpośrednio do producentów, a więc do administracji lasów państwowych i prywatnych lub do wyluszczeni nasion. Z tych ostatnich Państwowa Wyluszczeni Nasion w Kłosnowie daje największą gwarancję pod względem pochodzenia i wartości użytkowej nasion.

Przyznawanie zasiłków.

W celu usprawnienia techniki przyznawania zasiłków, Ministerstwo zamierza otwierać od wiedznie kredyty Panom Wojewodom do dyspozycji. Kredyty te będą ustalane na podstawie wniosków Panów Wojewodów, które powinny być nadsyłane Ministerstwu do dnia 1 listopada każdego roku i obejmować okres następnego roku budżetowego, t. j. od 1 kwietnia do 31 marca. Ponieważ otwieranie kredytów może być uskuteczniiane tylko w ramach budżetów miesięcznych, przeto przekazywanie odpowiednich sum Panom Wojewodom będzie następowało w kilku ratach, w ten sposób, aby zasiłki mogły być przyznawane w pierwszym i ostatnim kwartale roku budżetowego.

Wnioski swe co do wysokości kredytów na zalesienie nieużytków Panowie Wojewodowie przesyłać będą Ministerstwu na podstawie skierowanych do nich podań związków komunalnych lub innych instytucji, powołanych do zalesienia nieużytków, stosując przy projektowaniu wysokości zasiłków zasady ustalone niniejszym zarządzeniem. Na podstawie nadsyłanych wniosków Ministerstwo będzie przekazywało do dyspozycji Panom Wojewodom kredyty w granicach budżetu Ministerstwa.

Wnioski nadsyłane Ministerstwu powinny zawierać następujące dane:

1) wymienienie związku komunalnego lub innej instytucji, ubiegającej się o zasiłek;

2) projektowane przez nie powierzchni zalesień i roszadników;

3) wysokość zasiłku, o który ubiega się związek komunalny lub inna instytucja;

4) jaką sumę przeznaczają związki komunalny lub inna instytucja z własnych kredytów;

5) wysokość zasiłku, który Pan Wojewoda zamierza przyznać;

6) wysokość premji, jaką Pan Wojewoda zamierza przyznać na zalesienie, wykonywane wyłącznie na koszt właścicieli nieużytków.

O przyznanych zasiłkach i premjach należy niezwłocznie każdorazowo zawiadomić Ministerstwo.

Podania związków komunalnych lub innych instytucyj, składane Panom Wojewodom, winny zawierać:

a) wymienienie miejsca i powierzchni zalesień i roszadników;

b) ogólną sumę projektowanych wydatków wraz ze szczegółowym kosztorysem;

c) wysokość sumy projektowanej do wydatkowania z własnych funduszy;

d) wysokość zasiłku, o jaki ubiega się dana instytucja;

e) zobowiązanie się do przestrzegania warunków na jakich udzielane są zasiłki Ministerstwa.

Przy rozpatrywaniu podań o zasiłki należy zwrócić szczególną uwagę na celowość przyznawania zasiłku oraz czy zostanie całkowicie zużyty w ciągu roku budżetowego.

W razie, gdyby udział związku komunalnego w latach ubiegłych był mniejszy niż 25%, należy odpowiednio zredukować wysokość projektowanych zasiłków. W poszczególnych wypadkach mogą być dopuszczane odstępstwa od zasady pokrywania 25% ogólnych wydatków przez związek komunalny. Dotyczyć to jednakże może tylko tych związków komunalnych, w których akcja zalesiania jest w stadium początkowym i których stan finansowy jest słaby. W każdym z wymienionych wypadków wniosek o zasiłek winien być przez Pana Wojewodę odpowiednio nmotywowany.

Przy rozpatrywaniu kosztorysów robót należy zwrócić uwagę na ceny jednostkowe materiałów i robocizny. Dotychczas bowiem zwykle związki komunalne wstawiały do kosztorysów ceny najczęściej zbyt wysokie.

Termin nadsyłania podań o zasiłki Pan Wojewoda wyznaczy taki, aby Ministerstwo mogło otrzymać wnioski Pana Wojewody we wspomnianym terminie 1 listopada.

Zwrot zasiłków. Z dotychczasowego przebiegu zalesiania nieużytków wynika, iż niektóre związki komunalne nie wydatkują całkowicie zasiłków Ministerstwa i odstępują od zamiaru zalesiania nieużytków. W tych wypadkach winien Pan Wojewoda zażądać zwrotu sum niewydatkowanych i wpłacenia ich do Kasy Skarbowej na odpowiednią pożyczkę budżetową. O skutecznieniu takiej wpłaty należy niezwłocznie każdorazowo zawiadomić Ministerstwo.

Ponieważ zasiłki mogą być asygnowane przez Pana Wojewodę tylko w tym okresie budżetowym, na który przewidziane były w budżecie, przeto niewy-

asygnowanie ich w tym czasie uniemożliwi ich zużycie na zalesienie nieużytków. O ile więc Pan Wojewoda zdecyduje się na cofnięcie zasiłku, należy to uczynić w takim terminie, aby suma ta mogła być wyasygnowana innej instytucji jeszcze w tym samym roku budżetowym.

W szczególności zawczasu należy zawiadomić Ministerstwo o kwotach, których Pan Wojewoda nie zużytkuje w ciągu roku budżetowego.

Zasiłki, zwracane z ubiegłych okresów budżetowych, winny być wpłacane do Kasy Skarbowej na budżet dochodów Ministerstwa Skarbu i nie mogą być użyte na zalesienia.

Sprawozdania i kontrola zalesień. Sprawozdania z zalesiania nieużytków należy nadsyłać — Ministerstwu nadal na formularzach, rozesłanych Urzędem Wojewódzkim. Sprawozdania te winny obejmować ubiegły okres budżetowy.

Niezależnie od powyższych sprawozdań liczbowych należy w sprawozdaniach rocznych omawiać szczegółowo organizację zalesiania nieużytków na terenie województwa. Odnosi się to przede wszystkim do stopnia wykonania programu zalesień w województwie oraz do współpracy z samorządem gospodarczym, organizacjami rolniczymi i t. p.

Dla umożliwienia dokładnego opracowania sprawozdań rocznych z zalesiania nieużytków Ministerstwo ustala nowy termin składania przez Urzędy Wojewódzkie sprawozdań na dzień 1 listopada każdego roku. W ten sposób pozostaje ustalony jednakowy termin nadsyłania wniosków o zasiłki i sprawozdań z zalesienia.

Pożądane byłoby, aby terminy wyznaczane przez Pana Wojewodę związkom komunalnym do składania sprawozdań były jednakowe z terminami wystąpienia z podaniami o zasiłki.

Z protokołów delegatów okręgowych izb kontroli wynika, że kontrola zalesiania nieużytków, wykonywana przez władze ochrony lasów, w niektórych województwach jest niedostateczna.

Ministerstwo Rolnictwa prosi Pana Wojewodę o zwrócenie szczególnej uwagi na stałą kontrolę fachową, która powinna być przeprowadzana przez inspektorów i komisarzy ochrony lasów i winna dotyczyć sprawdzenia na terenie wykonanych robót. Również niemniej ważną jest kontrola rachunkowa z punktu widzenia celowości wydatków, dokonywanych na zalesienia“.

Podając Panom powyższe do wiadomości, proszę o jaknajściślejsze przestrzeganie i dotrzymywanie terminów składania wniosków o przyznawanie zasiłków jak również i terminowe nadsyłanie sprawozdań i rachunków na dzień 1 października każdego roku, bowiem w dniu 1 listopada tak wnioski jak i rachunki mają być przesłane już Ministerstwu.

Lublin, dnia 27 maja 1930 r.

Wojewoda Lubelski

w. z. (—) Karasiński
Wicewojewoda.

158.

OKÓLNIK № 2

WOJEWODY LUBELSKIEGO

do P. P. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego w sprawie ostrego kucia koni.

L. 1899/DR/4.

Na skutek okólnika Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 5/V.1930 r. L. XI-1861/30 podaje do wiadomości, że mimo rozporządzenia mego z dnia 22/III 1929 r. ogłoszonego w Nr. 10 Lub. Dziennika Wojewódzkiego z dnia 26/III 1929 r. w sprawie ostrego kucia koni, zostało stwierdzone, że ludność nie stosuje się ściśle do tego rozporządzenia, skutkiem czego nawierzchnie dróg są narażane na znaczne zużycie.

Proszę zatem Panów Starostów o polecenie przypomnienia wymienionego wyżej mego rozporządzenia w każdej gminie w sposób na miejscu przyjęty, oraz o wydanie podległym Panom zarządom gminnym oraz organom policji państw. zarządzenie, by zwracały baczną uwagę na przestrzeganie tego rozporządzenia i bezwzględnie pociągały do odpowiedzialności winnych wykroczeń przeciw niemu.

Lublin, dnia 23 maja 1930 r.

Wojewoda Lubelski

(—) A. Remiszewski.

III.

Obwieszczenia urzędowe.

159.

K o m u n i k a t

Wojewody Lubelskiego w sprawie uruchomienia czwartego kursu betoniarskiego w Białej Podlaskiej.

L. 1476/4/Adm.

W ślad za moim pismem okólnym z d. 2.V b. r. L. 1476/1/Adm. oraz komunikatem urzędowym z dn. 15.V r. b. L. 1476/3/Adm., ogłoszonym w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 17/30 r. pod poz. 149 w sprawie uruchomienia trzeciego kursu betoniarskiego w Siedlcach w dniu 19.V r. b. oraz zapowiedzianych dalszych takichże kursów zarządziłem już uruchomienie **czwartego kursu betoniarskiego w Białej Podlaskiej w dniu 23 czerwca r. b.** Kurs ten będzie trwał jak trzy poprzednie około dwu tygodni.

Program tego kursu obejmuje wykłady z zakresu najniezbędniejszych teoretycznych wiadomości o budownictwie betonowym i betoniarstwie, uzupełnione praktycznymi ćwiczeniami i pokazami, na które położony będzie szczególny nacisk, by uczestnicy kursu po jego ukończeniu umieli własnoręcznie i samodzielnie wykonywać doskonałe pod względem jakości i trwałości wyroby betonowe, a zarazem nauczyć innych techniki betoniarskiej.

W szczególności dwa pierwsze dni wypełni ilustrowany przezrociami wykład o tem, co to jest cement, proces jego wyrobu w wielkich wytwórniach, własności cementu, sposoby przyrządzania betonu z cementu, jakość piasku używanego do betonu, żwiru, tłuczni, badanie piasku, oczyszczanie piasku,

mieszanie betonu. Dzień trzeci poświęcony będzie zagadnieniu zastosowania betonu do wyrobu pustaków cembrowin, dachówek, gąsiorów, rur, płyt itp., oraz zastosowania betonu w gospodarstwie rolnem do urządzania gnojowników, podłóg betonowych w stajniach, oborach i chlewach (również z przezrociami).

Dzień 4-ty zajmie wykład o zaletach wyrobów cementowych, jako to: złe przewodnictwo ciepła i zimna, wytrzymałość na ciśnienie, trwałość i odporność na zmiany temperatury, ogniotrwałość. Wykład poprzedzony będzie ogólnymi wyjaśnieniami z zasad fizyki.

Na zakończenie części teoretycznej kursu dnia 5-go odbędzie się wykład szczegółowy stanowiący wstęp i przejście do zajęć praktycznych o sposobie fabrykacji poszczególnych wyrobów z betonu: płyt, pustaków, cembrowin, rur, słupów, a w szczególności dachówek ze wskazaniem praktycznych metod wyrobu.

Następne siedem dni, a to dzień 6-ty do 12-go przeznaczone będą wyłącznie na ćwiczenia praktyczne w betoniarni a mianowicie: 1) preparowanie płyt, 2) preparowanie pustaków, 3) preparowanie słupów i krawężników, 4) preparowanie kręgów studziennych, 5) preparowanie rur, ścieków i rur przepustkowych, 6) preparowanie dachówek i gąsiorów.

Dzień 13-ty, na zakończenie kursu odbędzie się poglądowy wykład o powszechnym zastosowaniu betonu w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Nadto omówione zostaną sposoby budowy z betonu chodników, dróg i szos z ilustracjami za pomocą przezroczy.

W dniu 14-tym odbędą się egzamina uczestników kursu dla sprawdzenia zdobytych wiadomości z zakresu betoniarstwa.

Kurs ten obliczony jest na ogólną liczbę 50 uczestników których na poszczególne 4 powiaty poniżej wymienione przewidziane w planie obsesiania tego kursu przypadają następujące ilości:

1) Biała Podl.	25
2) Janów Podl.	12
3) Włodawa	8
4) Chełm	5

Razem 50 uczestników kursu.

Kandydaci na ten kurs winni być wybrani z wśród ludności wiejskiej tych okolic, gdzie istnieją warunki sprzyjające dla fabrykacji wyrobów betoniarskich i gdzie zachodzi tego najpilniejsza potrzeba, przyczem wybór kandydatów będzie zależał od odpowiedniego stopnia rozwoju umysłowego, dającego gwarancję należytego przyswojenia sobie wiadomości fachowych, teoretycznych i praktycznych leżących w zakresie odnośnego kursu.

Wszyscy kandydaci na kurs, zaopatrzeni w piśmienne delegacje zgłaszać się będą w ciągu niedzieli dnia 22 czerwca 1930 r. kancelarji Wydziału Powiatowego w Białej Podl., gdzie zostaną poinformowani przez dyżurnego urzędnika o miejscu noclegu i miejscu wykładów, które rozpoczną się w poniedziałek, dnia 23 czerwca o godz. 9 rano.

Kursanci delegowani przez odnośne Wydziały otrzymują djety po 3 zł. i 50 gr. za dobę i wyżywienie i zwrot kosztów podróży, przyczem djety te będą przyznane przez odnośne Wydziały po przed-

stawieniu po ukończeniu kursów zaświadczenia, że kandydat uczęszczał regularnie na wykłady i ćwiczenia oraz podporządkowywał się regulaminowi kursów. Na poczet należnych djeł wypłacone będą przez Wydziały Powiatowe kandydatom odpowiednie zaliczki, które w razie niedopełnienia przez odnośnego uczestnika kursu warunków, będą zwrócone Sejmikowi.

Sprawą przygotowania bezpłatnych miejsc noclegowych i ułatwienia wyżywienia w Białej Podlaskiej jako też przygotowania urządzeń i pomieszczenia, niezbędnych dla odbycia kursów (sala wykładowa, maszyny do ćwiczeń itp.) zajął się bezpośrednio Pan Starosta Bialski. Kandydaci winni przywieźć ze sobą koc, prześcieradło, poduszkę i ręcznik, gdyż na miejscu otrzymają łóżka jedynie z siennikami, a ponadto stare ubrania robocze, w których odbywać się będą ćwiczenia praktyczne.

Celem współdziałania z P. Starostą Bialskim w należytem zorganizowaniu i przygotowaniu warunków dla uruchomienia kursu wydelegowany zostanie we właściwym czasie wojewódzki referent odbudowy i ogniotrwałego budownictwa, tudzież odnośny inżynier techniczny.

Jednocześnie wydaję polecenie p. Przewodniczącemu Wydziału Powiatowego w Siedlcach, by zarządził wysłanie do Białej Podlaskiej pod adresem tamtejszego Wydziału Powiatowego po ukończeniu trzeciego kursu betoniarskiego w Siedlcach—wszystkich maszyn udzielonych dla potrzeb kursów betoniarskich przez firmy „Rzewuski“, „Zabokrzecki“

i „Hofman“. Maszyny te będą służyły do zajęć praktycznych, wykonywanych przez uczestników kursu.

O terminie uruchomienia następnego tj. piątego kursu betoniarskiego, jako też o przebiegu czwartego kursu betoniarskiego w Białej Podlaskiej nastąpi ogłoszenie w swoim czasie.

Lublin, dnia 2 czerwca 1930 r.

Wojewoda Lubelski

(—) A. Remiszewski.

160.

OBWIESZCZENIE

w sprawie wydania Józefowi Derczowi dekretu na mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Siedlcach.

L. 5690/DR/I.

Lubelski Urząd Wojewódzki na podstawie § 13 rozporządzenia Min. R. P. w porozumieniu z Min. Reform Rolnych z 28/VI.1926 r. o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz. Ust. R. P. Nr. 71) niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 30 kwietnia br. za L. 5690/DR/I został wydany p. Derczowi Józefowi po złożeniu przez niego przysięgi dekret nadający mu tytuł i złączone z nim prawo do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą w Siedlcach“.

Lublin, dnia 22 maja 1930 r.

Dyrektor-Inżynier

(—) K. Jankowski.

161.

Obwieszczenie Wydziału Hipotecznego przy Sądzie Powiatowym w Lublinie w sprawie wywołania do pierwiastkowych regulacyj hipotek scalonych gruntów wsi Zemborzyce, powiatu Lubelskiego.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Powiatowym w Lublinie obwieszcza, że na żądanie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie zostały wyznaczone poniżej wymienione terminy pierwiastkowych regulacyj hipotek scalonych gruntów wsi Zemborzyce, powiatu Lubelskiego, a mianowicie:

L: 337.

L. p.	Nr. kolon.	o powierzchni		Będącej w posiadaniu	L. p.	Nr. kolon.	o powierzchni		będącej w posiadaniu
		ha	metr. kw.				ha	metr. kw.	
na dzień 10 września 1930 r.									
1	1	10	3432	Jana Kępińskiego	43	43	4	5387	Józefa Daniewskiego
2	2	14	6653	Michała Goljanka	44	44	5	1278	Pawła Nowackiego syna Jana
3	3			jednej trzeciej części zagrody pod № 43/44 i 40 tab. likwid. o powierzchni 10 morg. 229 pr., wchodzącej w skład kolonji Nr. 3 o powierzchni 17 ha 1517 metr. kw., będącej w posiadaniu Marcina Kotarskiego	45	45	6	2176	Antoniego Kołodziejczyka
na dzień 11 września 1930 r.					na dzień 13 września 1930 r.				
4	4	9	5183	Kazimierza Kowalczyka	46	46	4	735	Agaty Kołodziejczyk
5	5	6	4069	spadkob. Franciszka Kołodziejczyka	47	47	4	673	spadkob. Antoniego Wojciechowskiego
6	6	4	883	Macieja Zaborka	48	48	4	652	Mikołaja Wojciechowskiego
7	7	5	5925	Jana Birskiego	49	49	5	1248	Marcina Nowackiego syna Franciszka
8	8	7	1102	Katarzyny Birskiej	50	50	5	1250	Pawła i Anny małż. Nowackich
9	9	9	2418	Marjanny Robak	51	51	4	5644	Karola Szapały
10	10	9	2675	Łucji Kruk	52	52	4	5669	Marjanny Fijałkowskiej
11	11	9	7916	Jana Krzewińskiego	53	53	4	5694	Stanisława Zielińskiego syna Mikołaja
12	12	11	6277	spadkobierców Jana Frąka	54	54	4	5731	Stanisława Zielińskiego s. Benedykta
13	13	5	8583	Wojciecha Frąka	55	55	5	3168	spadkobierców Franciszki Wójcik
14	14	9	332	Tomasza Skowronka	56	56	5	5389	Józefa Łozińskiego
15	15	4	2235	Michała Kruka	57	57	3	3379	Józefa Sołtysa
na dzień 12 września 1930 r.					na dzień 15 września 1930 r.				
16	16	9	3039	Karola i Małgorzaty małż. Kotarskich	61	61	3	8959	Wincentego i Haliny małż. Tatara
17	17	6	4841	Antoniego Birskiego	62	62	3	8968	Macieja i Agnieszki małżonków Wojciechowskich
18	18	4	1228	spadkobierców Katarzyny Birskiej	63	63	3	9914	Pawła Nowaka
19	19	7	9465	Adama Krzewińskiego	64	64	3	3380	Józefa Kołodziejczyka
20	20	4	763	Józefa Frąka	65	65	3	9850	Pawła Wideńskiego
21	21	12	1464	Jana Frąka	66	66	3	9872	Tekli Stec
22	22	4	1408	Jana Jakubowskiego	67	67	3	9709	Józefa Galińskiego syna Jana
23	23	8	2579	Marcina Frąka	68	68	3	9708	Stanisława Galińskiego
24	24	10	8663	Józefa Krzyżaka	69	69	4	669	Michaliny z Fraków Basaki Marjan. Frąk
25	25	4	5031	Wojciecha Krzyżaka	70	71	4	329	Marjanny Pysznik
26	26	3	4846	Agnieszki Krzyżak	na dzień 16 września 1930 r.				
27	27	3	4366	Pawła Sołtysa	71	72	3	9659	Stanisława Krzewińskiego
28	28	7	8753	Józefa Skowronka	72	73	3	9630	Szymona Kowalczyka
29	29	12	7359	Antoniego Łozińskiego	73	74	5	3359	Jana Łozińskiego syna Jakóba
30	30	3	5491	Franciszki Wójcik	74	75	3	9615	Marjan. Kubeckiej ż. Pawła Kubeckiego
na dzień 17 września 1930 r.					75	76	3	9607	Jana Józwiaka
31	31	5	8750	Jana Dumicza	76	77	4	8701	Marjanny ze Steców Pysznikowej
32	32	3	3776	Jana i Katarzyny Dumiczów	77	78	3	8000	Jana Adamka
33	33	3	9782	Małgorzaty Cnota	78	79	5	8297	spadkobierców Jana Daniewskiego
34	34	3	8524	Marjanny Kubeckiej ż. Jana Kubeckiego	79	80	6	2949	spadkobierców Józefa Komara
35	35	4	5124	Katarzyny Frąk	80	81	3	6998	spadkob. Michała Wojciechowskiego
36	36	7	9194	Józefa Galińskiego syna Wincentego	na dzień 17 września 1930 r.				
37	37	7	8413	Marjanny i Józefa Maliszewskich	81	82	4	1561	spadkobierców Anastazji Banach
38	38	7	9323	Rozalji z Galińskich Łozińskiej	82	83	3	4902	spadkobierców Piotra Kubeckiego
39	39	15	8910	spadkobierców Pawła Kowalczyka	83	84	3	4871	Katarzyny Kubeckiej
40	40	7	8184	Franciszki i Jana małż. Kowalczyków					
41	41	16	306	Kazimierza Zięby syna Karola					
42	42	4	9080	Jana Frankowskiego					

L. p.	Nr. kolon.	o powierzchni		będącej w posiadaniu	L. p.	Nr. kolon.	o powierzchni		będącej w posiadaniu
		ha	metr. kw.				ha	metr. kw.	
84	85	6	9347	Józefa Krzewińskiego					na dzień 22 września 1930 r.
85	86	3	5251	spadkobierców Józefa Kołodziejczyka	131	133	3	8753	Mikołaja Kwietnia
86	87	3	4425	spadkobier. Agnieszki Kołodziejczyk	132	134	4	219	spadkobier. Małgorzaty Szydłowskiej
87	88	6	5635	spadkobierców Piotra Frygi	133	135	4	1597	Marjanny i Leona Jasińskich
88	89	6	8435	Stanisława Kubeckiego	134	136	4	3304	spadkobierców Franciszka Poleszaka
89	90	3	3321	Marcina Birskiego	135	137	10	7474	Ignacego Kubeckiego
90	91	4	6422	Marcina Nowaka	136	138	4	2419	spadkobier. Wojciecha Kazimierzaka
91	92	5	8070	Tomasza i Franciszki m. Kwiatkowskich	137	139	10	9264	Mikołaja Goljanka
92	93	6	7935	Jana Robaka	138	140	5	9492	Marjanny i Tomasza małż. Jasińskich
93	95	5	1836	Marjanny Gieroba i spadkobierców Stanisława Gieroby	139	141	8	764	Stanisława i Marjanny małż. Wilczek
94	96	9	3294	spadkobierców Wojciecha Pyszniaka	140	143	8	9496	Michała Zarajczyka
95	97	5	8038	Jana Sołtysa					na dzień 23 września 1930 r.
96	98	7	2124	Mikołaja i Feliksa Kołodziejczyków	141	144	17	5919	Antoniego Zięby
97	99	—	5833	„Osada szkolna” zwanej	142	145	8	8986	Franciszka Cnoty
98	100	4	2168	spadkobierców Piotra Wojciechowskiego i Franciszki Jakubowskiej, z pierwszego małżeństwa Wojciechowskich	143	146	8	8477	Pawła Jachacza
99	101	3	4693	Wawrzyńca Krzyżanka i spadkobierców Antoniny Krzyżanek	144	147	5	1137	Jana i Małgorzaty małż. Stoleckich
100	102	3	5522	Ignacego i Marjanny małż. Frąk	145	148	4	4551	Józefy Kowalczyk
				na dzień 19 września 1930 r.	146	149	5	9392	Stanisława Gąszczyka
101	103	4	7634	spadkobierców Piotra Łozińskiego	147	150	9	7106	Jana Józwiaka
102	104	3	4803	Jana Pastusiaka	148	151	13	6414	Józefa Kubeckiego syna Antoniego
103	105	3	1313	Agnieszki Wideńskiej	149	152	4	5866	spadkobierców Marjanny Kubeckiej
104	106	1	9221	spadkobierców Antoniego Kowalczyka	150	153	14	8301	Marjanny z Kowalczyków Stoleckiej
105	107	1	3330	„Osada Kowalska” zwanej					na dzień 24 września 1930 r.
106	108	4	441	Jakóba Wadowskiego	151	154	9	2181	Stanisł. z Kowalczyków Krzyżakowej
107	109	4	6035	Michała Zielińskiego	152	155	19	2907	Marjanny Bereckiej
108	110	4	8249	Pawła Birskiego	153	157	5	1624	Anny z Tkaczyków Staszczakowej
109	111	4	5784	Rozalji Nieoczym	154	158	10	2014	Stanisława Jachacza
110	112	4	5240	Wojciecha Robaka	155	159	6	7460	Stanisława i Agaty małż. Jachacz
111	113	13	43	Piotra Kalickiego i Marcina Rejaka	156	160	3	3539	Mateusza Zarajczyka
112	114	4	2516	spadkobierców Feliksy Nosal	157	161	17	6670	Reginy Goljanek
113	115	3	6804	Jana Wróbla	158	162	3	3539	Bartłomieja Goljanka
114	116	5	7751	Antoniego Adamka	159	163	10	6683	Antoniny Madejczyk
				na dzień 20 września 1930 r.	160	164	5	4654	Agnieszki Stanikowskiej
115	117	5	7781	Urszuli Łobodziny					na dzień 25 września 1930 r.
116	118	8	4926	Antoniego Krzewińskiego	161	165	9	3547	Agnieszki i Antoniego Bereckich
117	119	8	6208	Pawła Skowronka	162	166	4	4169	Piotra Gieroby
118	120	8	3696	Józefa Sołtysa	163	199	3	8130	Petroneli Zalewskiej
119	121	4	4434	Wojciecha Pietrasia	164	170	8	8808	Andrzeja Konaszewskiego i spadkobierców Anieli Konaszewskiej
120	122	4	3458	Katarzyny Sołtys					Franciszka Maliszewskiego
121	123	3	5806	Piotra Sołtysa	165	171	20	5752	Małgorzaty Genca
122	124	4	5358	Marjanny Krzewińskiej z pierwszego małżeństwa Kowalczyk	166	172	9	2183	Marcina Kowalczyka
123	125	7	4749	Jana Krzewińskiego i Marjanny Olszak	167	173	8	8996	Wojciecha i Wiktorji m. Krzewińskich
124	126	4	3221	Katarzyny Krzewińskiej	168	174	9	4725	spadkobierców Piotra Zielińskiego
125	127	10	8793	Marcina Pastusiaka	169	175	8	9219	Ignacego Łydy
126	128	6	4516	Agnieszki Krzysiak z pierwszego małżeństwa Pyszniak i spadkobierców Antoniego Pyszniaka	170	177	15	4060	spadkobierców Szymona Kowalczyka
127	129	5	7823	Jana Kowalczyka syna Bartłomieja	171	178	15	970	spadkobierców Józefa Steca
128	130	9	7520	Andrzeja Józwiaka	172	179	4	3974	Mateusza Pyszniaka
129	131	3	6743	Józefy Gieroba	173	180	10	291	Jana i Józefy małżonków Górka
130	132	3	3107	Józefa Krzewińskiego	174	181	5	7888	Pawła Ochowskiego
					175	182	5	2441	Marjanny Pyszniak
					176	183	6	1178	Katarzyny Karczmarczyk
					177	184	6	1243	części zagrody pod Nr. 129/122 tab. likw. o powierzchni 6 morg., wcho.
					178				

L. p.	Nr. kolon.	o powierzchni		będącej w posiadaniu	L. p.	Nr. kolon.	o powierzchni		będącej w posiadaniu
		ha	metr. kw.				ha	metr. kw.	
				dzącej w skład kolonji Nr. 185 o powierzchni 13 ha 2753 metr. kw., będącej w posiadaniu Wojciecha i Marjanny małżonków Goljanek					na dzień 30 września 1930 r.
179	187	7	3755	Stanisława i Małgorzaty m. Zalewskich	210	219	4	838	spadk. Piotra Tkaczyka syna Józefa
180	188	9	102	Michała Starucha	211	220	4	613	spadkobierców Tomasza Tkaczyka
181	189	8	9669	spadkobierców Michała Męcika	212	221	5	5671	Michała i Franciszki małż. Cnota
				na dzień 26 września 1930 r.	213	222	8	2052	Wincentego Wilczka
182	191	7	4719	Jana Męcika syna Pawła	214	223	10	2353	Michała i Małgorzaty małż. Goljanek
183	192	7	4757	Pawła Męcika syna Pawła	215	224	5	4644	Kazimierza Gieroby
184	193	8	838	Stanisława Gieroby syna Kazimierza	216	226	8	2248	Pawła Łydy
185	194	6	7229	Stanisława Kowalczyka	217	227	5	8119	Józefa i Jana Muszyńskich
186	195	8	1258	Franciszka i Marjanny małżonków Wojciechowskich	218	228	4	7801	Jana Podsiadłego
187	196	18	1671	Mikołaja i Michała Tatarów	219	229	9	2920	Wojciecha Sołtysa
188	197	8	7698	Jana Gieroby syna Kazimierza	220	230	9	857	Juljana i Konstancji małż. Tomczyk
189				części zagrody pod Nr. 70/63 tab. likw. o powierzchni 15 morg. 110 pr. wchodzącej w skład kolonji Nr. 198 o powierzchni 15 ha 1243 metr. kw., będącej w posiadaniu Ignacego Wilczka					na dzień 1 października 1930 r.
190	199	3	5316	Tekli Wilczek	221	231	5	2850	Pawła Jakubowskiego
				na dzień 27 września 1930 r.	222	232	5	2784	spadkobierców Józefa Jakubowskiego
191	200	4	3697	Elżbiety Goljanek	223	233	8	2169	Zofji z Kruków Gołębiowskiej
192	201	5	487	Jana Goljanka syna Wincentego	224	234	3	3267	Jakóba Męcika
193	202	10	1303	Katarzyny Podsiadłej	225	235	3	3357	Pawła Męcika
194				części zagrody pod Nr. 52/46 tab. likw. o powierzchni 12 morg., wchodzącej w skład kolonji Nr. 203 o powierzchni 16 ha 223 metr. kw., będącej w posiadaniu Walentego i Karoliny małżonków Kubeckich i Marjanny Kubeckiej	226	236	7	7151	Tomasza Kotarskiego
195	204	4	282	Franciszka Zmudy	227	237	6	6745	Józefa Oberskiego
196	205	8	4386	Tomasza Birskiego	228	238	9	5147	Jana Konaszewskiego
197	206	13	9344	Józefa Bereckiego	229	239	6	7341	Franciszka Zarajczyka
198	207	10	874	Szymona Ochowskiego i spadkobierców Katarzyny Ochowskiej	230	240	10	6950	Józefa Kubeckiego syna Jana
199	208	4	1225	Katarzyny Goljanek					na dzień 2 października 1930 r.
200	209	8	2455	Antoniego Goljanka	231	242	3	6871	Władysława Muszyńskiego
201	210	6	806	Mikołaja Goljanka	232	243	5	3365	Antoniego Gołębiowskiego
				na dzień 29 września 1930 r.	233	244	4	186	Agnieszki Gołębiowskiej
202	211	17	7027	Józefa Kubeckiego syna Tomasza	234	246	16	157	Tomasza Kubeckiego
203	212	4	264	spadkobierców Agnieszki Łabiga	235	247	9	6220	Józefy Kubeckiej
204	213	6	8296	Wojciecha Łabigi	236	248	3	8698	Pawła Kubeckiego syna Tomasza
205	214	4	5741	Tomasza Starucha	237	249	7	4651	Mateusza Birskiego
206	215	4	5727	Józefa Starucha	238	250	14	9999	Antoniego i Marjanny m. Jachaczów
207	216	6	1457	Macieja i Marjanny m. Kowalczyków i spadkobierców Pawła Zalewskiego	239	251	5	3089	spadkobierców Józefa Pysznika
208	217	6	6718	spadkobierców Marcina Kowalczyka i Franciszka Kowalczyka syna Michała	240	252	4	8450	Marcina i Jakóba Goljanek
209	218	4	7455	spadk. Ignacego Tkaczyka s. Józefa					na dzień 3 października 1930 r.
					241	253	4	8479	Wojciecha Goljanka
					242	254	3	7597	Antoniego Łydy
					243	255	3	7598	Jana Łydy
					244	256	4	6604	Jana Goljanka syna Wojciecha
					245	257	7	3279	Marcina Rejaka
					246	258	6	5725	Andrzeja Kowalczyka
					247	259	5	2454	Jana i Stanisławy małż. Zielińskich
					248	260	6	7479	Marcina Adamka
					249	261	4	183	Jana Pysznika
									na dzień 4 października 1930 r.
					250	262	4	180	Wojciecha Pysznika
					251	263	9	1601	spadkobier. Wawrzyńca Łozińskiego
					252				części zagrody pod Nr. 127/120 tab. likw. o powierzchni 6 morg. 78 ¹ / ₂ pr., wchodzącej w skład kolonji Nr. 264 o powierzchni 14 ha 1748 metr. kw., będącej w posiadaniu Wincentego Bereckiego

L. p.	Nr. kolon.	o powierzchni		będącej w posiadaniu	L. p.	Nr. kolon.	o powierzchni		będącej w posiadaniu
		ha	metr. kw.				ha	metr. kw.	
253	265	4	3267	Katarzyny Klimek	293	312	4	7932	Antoniego i Stanisławy m. Podsiadłych
254	266	4	3313	Jana Pyszniaka	294	313	4	6149	spadkobierców Franciszki Ciunik
255	267	8	7990	Bronisława Goljanka	295	314	3	5844	spadkobierców Józefa Adamka
256	268	10	7381	Franciszka Birskiego	296	315	6	6913	Dominika i Ignacego Adamków i spadkobierców Michała Adamka
257	269	16	1951	spadkobierców Jana Bereckiego	297	316	5	8076	Anny z Pyszniaków Kępa
258	270	10	886	Piotra Gołębiowskiego	298	318	6	2965	Mikołaja Waśko
259				części zagrody pod Nr. 100/93 tab. likw. o powierzchni 10 morg., wchodzącej w skład kolonji Nr. 273 o powierzchni 10 ha 2047 metr. kw., będącej w posiadaniu Wojciecha Zarajczyka	299	319	5	7185	spadkobier. Franciszki Kazimierzczak
260				połowy zagrody pod Nr. 88/81 tab. likw. o powierzchni 14 morg. 177 pr. wchodzącej w skład kolonji Nr. 276 o powierzchni 11 ha 3992 metr. kw., będącej w posiadaniu Tomasza Adamka	300	320	10	833	Mikołaja Kubeckiego
				na dzień 6 października 1930 r.					na dzień 10 października 1930 r.
261	277	4	3508	Antoniego i Stanisławy małż. Klimek	301	321	10	1963	Michała Goljanka
262	278	4	5424	Jana Jachacza syna Karola	302				części zagrody pod Nr. 118/111 tab. likwid. o powierzchni 7 morg. 194 pr. wchodzącej w skład kolonji Nr. 322 o powierzchni 7 ha 9882 metr. kw., będącej w posiadaniu Jana Kazmierzczaka
263	279	9	7451	Pauliny Muszyńskiej	303	323	8	4798	Józefa Borygi
264	280	8	2311	Franciszka Gieroby syna Kazimierza	304	325	10	4105	spadkobierców Mateusza Łabigi i Marjanny Łabiga
265	281	3	3958	Katarzyny Wojciechowskiej	305	327	3	5041	Marcina Gronkowskiego
266	282	4	462	Józefa Łydy	306	330	7	225	spadkobierców Marcina Mącika
267	283	4	6354	spadkobierców Bartłomieja Bereckiego	307	331	14	960	Mateusza Nowackiego
268	284	9	4504	Józefa Maliszewskiego	308	332	3	8898	spadkobierców Wojciecha Cnoty
269	285	9	2371	Piotra Pyszniaka	309	333	7	5600	Feliksi Adamek i spad. Jana Adamka
270	286	12	4660	Mateusza Kiuka	310	335	5	1294	spadkobierców Jana Gieroby
				na dzień 7 października 1930 r.					na dzień 11 października 1930 r.
271	287	3	3652	spadkobierców Andrzeja Adamka	311	336	4	31	Jadwigi Pluta
272	288	4	339	Józefa Pyszniaka syna Jana	312	337	3	6438	Małgorzaty Dudziak
273	289	5	7652	Pawła Pyszniaka	313	339	6	6808	spadkobierców Bartłomieja Rejaka i Tekli Rejak
274	290	10	903	Tekli Grabowskiej	314	341	3	3788	Ignacego Tkaczyka
275	291	4	1312	Michaliny Goljanek i Janiny Łabiga	315	342	3	3923	Franciszki Tkaczyk
276	292	5	5040	Antoniego Kubeckiego	316	343	8	3393	Feliksi Wojciechowskiej i spadkobierców Józefa Wojciechowskiego
277	293	6	6132	Janiny Kubeckiej	317	344	4	2030	Romana i Marjanny małż. Łabiga
278	294	8	4522	Marcina Kazimierzczaka	318	345	3	30	spadkobierców Piotra Leszcza
279	295	8	9745	Wojciecha Borygi	319	346	3	36	spadkobierców Marcina Leszcza
280	296	3	4007	Feliksa Boryga	320	347	3	9744	Agnieszki Goljanek
				na dzień 8 października 1930 r.					na dzień 13 października 1930 r.
281	297	4	2503	Rozalji Klimek	321	348	7	9169	Katarzyny Goljanek i spadkobierców Pawła Goljanka
282	299	14	6849	Kazimierza Zięby młodszego	322	349	5	3116	spadkobierców Franciszka Bereckiego
283	300	4	80	Marjanny Bronikowskiej	323	350	8	4284	Piotra Wilczka
284	301	8	5191	Pawła Steca	324	351	4	1901	Franciszka i Michaliny m. Podsiadłych
285	302	3	8125	Józefa Rejaka	325	352	4	4860	Jana i Michaliny małż. Wrona
286	303	4	390	Franciszka Wilczka	326	353	3	7584	Marcina i Marjanny m. Nowackich
287	304	7	6023	spadkobierców Jana Jachacza	327	354	4	572	Jana Kowalczyka
288	305	4	3719	Marcina Wojciechowskiego	228	355	7	758	Jana i Marjanny Steców
289	308	6	5737	Jana Mącika	329	356	5	3411	Tomasza i Katarzyny m. Steców
290	309	13	870	spadkobierców Michała Sołtysa	330	357	2	8056	Tomasza Steca
				na dzień 9 października 1930 r.					na dzień 14 października 1930 r.
291	310	3	9179	Wincentego i Tekli m. Szydłowskich	331	358	6	7983	Franciszka Gieroby
292	311	3	9314	spadkobierców Piotra Zmudy	332	359	7	2984	spadkobierców Pawła Kruka

L. p.	Nr. kolon.	o powierzchni		będącej w posiadaniu
		ha	metr. kw.	
333	360	3	7480	spadkobierców Krystyny Stoleckiej
334	361	3	3931	spadkobierców Kacpra Pysznika
335	362	2	7288	spadkobierców Wojciecha Swigonia
336	363	2	9039	spadkobier. Marjanny Sędzikowskiej
na dzień 15 października 1930 r.				
337	364	4	7986	spadkobierców Antoniego Tkaczyka
338	365	3	2846	Marjanny Misztal
339	366	4	2510	spadkobierców Piotra Kotarskiego
340	367	9	5868	Michała Konaszewskiego
341	368	6	4207	Józefa Zarajczyka
342	369	3	7370	Jana Frąka syna Kazimierza

W powyższych terminach osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w tymże Wydziale hipotecznym w Lublinie, pod skutkami prekluzji.

Lublin, dnia 12 maja 1930 r.

Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Powiatowym w Lublinie

(—) *St. Rudziński.*

B. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

IV.

Komunikaty i wydawnictwa zalecane.

162.

Komunikat

w sprawie poszukiwania samochodów.

L. 7646/DR/IV.

Urząd Wojewódzki D.R.P. w Łodzi ogłasza poszukiwanie samochodu osobowego marki „Chevrolet“ ŁD 1355 z silnikiem Nr. 1781661.

Urząd Wojewódzki D.R.P. w Łodzi ogłasza poszukiwanie samochodu osobowego marki „Praga“ ŁD-1268 z silnikiem Nr. 3372.

Urząd Wojewódzki Wołyński ogłasza poszukiwanie samochodu marki „Austro-Daimler“ WŁ—9962 z silnikiem 20773.

O pozytywnym wyniku poszukiwań należy zawiadomić Lubelski Urząd Wojewódzki D.R.P.

163.

Sprawozdanie Komitetu Floty Narodowej za rok 1929.

W dniu 28 kwietnia r. b. pod przewodnictwem Marszałka Sejmu odbyło się Plenarne Posiedzenie Komitetu Floty Narodowej.

Po odczytaniu protokołu posiedzenia Plenum K. F. N. z pracy za rok 1928, Sekretarz Generalny K. F. N. gen. M. Zaruski odczytał sprawozdanie z działalności Wydziału Wykonawczego za rok 1929 oraz sprawozdanie kasowe za tenże okres, poczem przewodniczący Komisji Rewizyjnej Prezes P. K. O. dr. Henryk Gruber odczytał protokół Komisji Rewizyj-

nej z działalności biura Centrali, stawiając wniosek udzielenia Wydziałowi Wykonawczemu absolutorjum, które zostało uchwalone.

Dochody i wydatki w roku sprawozdawczym przedstawiają się następująco:

Dochody:

1. Wpływy do Centrali 133.115,82
2. Od Woj. K. F. N. w Toruniu 288.570,85
3. Od Okr. Koła w Bydgoszczy 16.470,82
4. Od Koła Stołecznego m. Warszawy 54.072,39
5. Wpływy za nalepki, odznaki, flagi i kalendarzyki i procenty z r-ku czek. Banku Gosp. Kraj. i P. K. O. 52.754,56
6. Subwencje M. P. i H. 20.400,—

R a z e m: 565.384,44

Wydatki:

1. Pensje personelu, świadczenia socjalne, mat. piśmienne, książki, porto, telefony i t. d. 67.822,47
2. Propaganda 48.221,10
3. Potrącenia 20% z ruchomości 1.341,75

Razem wydatki 117.385,32

Czysty dochód 447.999,12

565 384,44

Na kupno i instalację statku

„Dar Pomorza“ do dnia 1-go stycznia 1930 r. wydano . . . 451.009,28

Zapoczątkowano zbiorki na kupno statków: w Woj. Krakowskim na „Dar Krakowa“, Śląskiem na „Dar Śląska“, w Łódzkim na „Dar Łodzi“, w Bydgoszczy na „Dar Bydgoszczy“ i w Warszawie na „Dar Warszawy“.

W ciągu roku sprawozdawczego powołano do życia 256 Kół Kom. Fl. Nar. W stadium organizacji było 107. Na 1 stycznia 1930 r. Komitet posiadał 549 zorganizowanych Kół K. F. N. i około 1500 czł. korespondentów czynnych. Do liczby tej nie wliczono około 400 Kół na terenie woj. Pomorskiego.

Zbiórkę i propagandę prowadzono na terenie wszystkich uzdrowisk, wśród wojska, policji, szkół, pracowników pocztowych, samorządów, powiatów i gmin i najszerszych sfer społeczeństwa.

Srodkami propagandy K. F. N. były: radjostacja, prasa, ulotki, afisze, broszury, okólniki, odczyty itp.

Wybory do Wydziału Wykonawczego K. F. N. na rok 1930 dały następujące wyniki:

Zostali wybrani: poseł St. Zalewski — Prezes Sejmowej Komisji Morskiej, gen. M. Zaruski — Sekretarz Generalny K. F. N., T. Nosowicz — Dyr. Depart. Morskiego M. P. i H., gen. Górecki — Prezes Banku Gosp. Kraj., Kom. Swirski — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej i nowoobрани dr. Wyrostek — Prezes Ligi Morskiej i Rzecznej.

Reasumując wszystkie powyższe, musimy dojść do przekonania, że jakkolwiek suma zbiórki brutto zł. 544.984,44 przekraczająca sumę przewidywaną w preliminarzu, wydaje się może niewystarczającą, to jednak, biorąc pod uwagę kryzys gospodarczy w Kraju, wykazuje wzmoczone zainteresowanie się i ofiarność społeczeństwa na budowę floty morskiej.

164.

Polacy z Obczyzny na budowę Polskiej Floty Morskiej.

Propaganda idei budowy silnej polskiej floty morskiej, jaką Komitet Floty Narodowej w roku ubiegłym zapoczątkował wśród obywateli polskich poza granicami i Kraju, zaczyna dawać już konkretne rezultaty.

Do chwili obecnej za pośrednictwem Ambasad i Konsulatów Polskich za granicą wpłynęły do Centrali Komitetu następujące kwoty:

1. Za pośrednictwem Konsulatu R. P. w Detroit zł. 1213 gr. 35.
2. Za pośrednictwem Konsulatu R. P. w Wiedniu zł. 85 gr. 60.
3. Za pośrednictwem Poselstwa w Konstantynopolu zł. 136.
4. Za pośrednictwem p. Lampert w Strasburgu zł. 5 gr. 14.
5. Za pośrednictwem Poselstwa w Angorze zł. 240.
6. Za pośrednictwem Poselstwa w Angorze złotych 340.
7. Za pośrednictwem Konsulatu w Lille zł. 245.
8. Niezależny Kurjer Polski w Buenos-Aires zł. 370.

Jak z tego widzimy, ofiarność ze strony obywateli Polski poza granicami Kraju na apel Komitetu Floty Narodowej zaczyna się rozwijać pomyślnie, a zrozumienie dla tej wielkiej sprawy, jaką jest posiadanie przez nasze Państwo silnej floty morskiej jest duże, rokujące na przyszłość poważne wyniki. Komitet Floty Narodowej, podając powyższe do wiadomości, zwraca się z apelem do najszerszych sfer społeczeństwa w kierunku żywszej niż dotychczas ofiarności na rzecz budowy polskiej floty morskiej, warunkującej potęgę Państwa i bogactwo obywateli. Krok pierwszy już jest uczyniony. W drugiej połowie czerwca zostanie oddany Państwu przez K. F. N. dla Szkoły Marynarki Handlowej pierwszy okręt morski „Dar Pomorza”, zakupiony za ofiarne grosze obywateli Pomorza przy wybitnej kredytowej pomocy Centrali K. F. N. W przekonaniu, że ofiary i składki użytkują się zgodnie z wielkim celem, Komitet Floty Narodowej oczekuje w roku bieżącym większych niż w roku ubiegłym rezultatów zbiórki, co wyłącznie zależy od Was, Obywatele! **Polska musi mieć silną flotę morską!** Wspólna praca nasza w tym kierunku obliczona jest na szereg lat!

A więc wzmacniajcie i powiększajcie szeregi członków K. F. N.!

Konto P.K.O. Nr. 30.

Wkładka członkowska tylko 1 zł. roczniel

Sekretarz Generalny K.F.N.

(—) *Gen. M. Zaruski.*

165.

Komunikat

Instytutu Naukowego „Studjum” w Krakowie w sprawie kursów przygotowawczych do egzaminów nadzwyczajnych z 6-ciu klas gimnazjalnych, oraz do matury gimnazjalnej i seminarjalnej.

Jak corocznie i w roku szkolnym 1930/31 rozpoczyna Instytut „Studjum” w Krakowie, Karmelińska Nr. 35, wpisy na kursa przygotowawcze do powyższych egzaminów na warunkach ulgowych.

Na kursa przygotowawcze do egzaminów nadzwyczajnych z 6-ciu klas gimnazjalnych przyjmuje się na podstawie świadectwa ukończenia 4 klas gimnazjalnych.

Na kurs przygotowawczy do matury gimnazjalnej i semin. naucz. przyjmuje się na zasadzie świadectwa ukończenia 6 klas gimn. lub III kursu semin. naucz.

Nauka odbywa się za pomocą kursów samokształcących metodą „Globus” systemem lekcyjnym według materiału przewidzianego w planie Ministerstwa W. R. O. P.

Za pomocą powyższych kursów, każdy uczy się w miejscu pełnienia służby, obok zajęć zawodowych, za najniższą cenę. Bliższe informacje i prospekta po nadesłaniu 30 gr. na porto.

Każdy kurs obliczony na 10 miesięcy. Nauka od 1 lipca do 30 kwietnia 1931 r. Opłata za kurs wynosi rocznie zł. 200 — czyli po zł. 20 miesięcznie. W miarę wolnych miejsc, przyjmujemy też kilka osób, szczególnie przez przełożone Władze polecone, a znajdujące się w trudnych warunkach materialnych, na naukę bezpłatnie. Kandydaci na miejsca bezpłatne mają wnieść podanie pisemne z dołączeniem odpisu świadectw i polecenia Władzy, jak również wpłacić kaucję na zabezpieczenie zwrotu pożyczonych lekcji w kwocie zł. 80, która to kaucja po ukończeniu kursu i zwrocie lekcji będzie bez potrącenia zwrócona.

Zapisy tylko do 15 czerwca b.r. Po tym terminie przyjęcie możliwe w miarę wolnych miejsc. Wszyscy wpisujący się na kursa składają jednorazowo wpisowe zł. 2 i na ekspedycję zł. 10, (poleconą zł. 20).

166.

Z wydawnictw.

- 1) *Dr. Zygmunt Fenichel. — Zarys polskiego prawa robotniczego.*

(Gebethner i Wolf, Warszawa, Kraków 1930, str. 397). Książka ta została nader przychylnie oceniona w szeregu recenzji pomieszczonych w fachowych czasopismach prawniczych a w szczególności w Przeglądzie Sądowym (Kraków, marzec 1930 r., Nr. 3) oraz w Głosie Adwokatów (zeszyt: styczeń — luty 1930), z których podajemy poniżej kilka wyjątków dla oceny wartości dzieła, które zawiera systematyczne, obszerne przedstawienie całokształtu polskiego prawa robotniczego.

Prawo robotnicze jest dziś odrębną gałęzią prawa i stanowi zamkniętą dla siebie całość; reguluje ono stosunki nie tylko robotników fizycznych, lecz w ogóle tych wszystkich, którzy pracują za wynagrodzeniem na podstawie kontraktu o pracę.

Poszczególne ustawy socjalne zostały tu omówione na tle analogicznych instytucji i urzędzeń zagranicznych, uwzględniając judykaturę zarówno N. S. w Warszawie, jak i zagraniczną, dzięki czemu czytelnik uzyskuje pełny i wszechstronny obraz. W części ogólnej zastanawia się autor nad pojęciem i źródłami prawa robotniczego i daje analizę pojęcia robotnika i pracownika umysłowego. Stosownie do swego podziału prawa robotniczego wzgl. socjalnego w ogólnym znaczeniu na umowne, ustrojowe i ochronne, rozwija autor w dalszych częściach te 3 rodzaje prawa robotniczego, na tle zarówno nowego ustawodawstwa polskiego, jak i dawnego trójdzielnicowego, o ile ono jeszcze obowiązuje. W ten spo-

sób przedstawia autor warunki pracy, zarówno robotników jak i pracowników umysłowych, przepisy o czasie pracy, i prawie koalicji, związkach zawodowych itp. W rozdziale poświęconym prawu ustrojowemu wskazuje słusznie, że prawo to jest bardzo słabo w Polsce rozwinięte, że w tej dziedzinie pozostaje najwięcej do zrobienia. W szczególności zachodzi potrzeba uchwalenia ustaw o koalicji, o organizacjach robotniczych i o ich przedstawicielstwie. W części poświęconej sporom robotniczym daje autor zwięzłą historię pracy i przedstawia wykład procesu polskiego cywilnego przed sądem pracy. Niezmiernie ciekawym jest dział 6-y o międzynarodowym prawie robotniczym, gdzie autor zastanawia się nad odnośnymi problemami z punktu widzenia polskiej ustawy o prawie międzynarodowym. Podaje tu następnie historię międzynarodowego prawa robotniczego poczynając od pierwszej konferencji w Berlinie w 1890 r. poprzez międzynarodowe biuro pracy do ostatniej konferencji waszyngtońskiej.

W dalszym ciągu omawia autor międzynarodowe konwencje robotnicze do których przystąpiła Polska, jak i Polskie umowy handlowe, o ile dotyczą spraw socjalnych. Zagranicznym ustawodawstwem robotniczym zajmuje się autor w części 7-iej, kreśląc dzieje i formy tego prawa w powojennej Austrii, Niemczech, Czechach, Włoszech i Rosji sowieckiej. Ten przegląd obcego ustawodawstwa umożliwia autorowi podanie końcowej ogólnej charakterystyki polskiego prawa robotniczego. Stoi ono bezsprzecznie bardzo wysoko, lecz jeszcze dużo w tej dziedzinie jest do zrobienia. Jednym z największych braków polskiego prawa umownego robotniczego jest brak ustaw o umowach zbiorowych, mimo że odnośny projekt został już dawno przygotowany. Brak jest Izb pracy, przepisanych przez Konstytucję.

Zupełnym odłogiem leży ustawodawstwo dotyczące robotników rolnych, którzy procentowo co do liczby są najsilniejsi, a co do ochrony najsłabsi. Formalnie uderza brak jednolitej kodyfikacji prawa robotniczego, a nawet utrzymanie w mocy poszczególnych zgoła przestarzałych ustaw dzielnicowych.

Dzieło to stanowi pierwszorzędną materię naukową, a jeśli chodzi o potrzeby codziennej praktyki, także i informacyjny, rozstrzygając wyczerpująco i przejrzyście wszystkie sporne kwestje wyłaniające się na tle stosowania ustaw socjalnych. Dla celów informacyjnych służy też dodatek obejmujący najważniejsze odnośne ustawy polskie.

2) „Chłodnictwo w gospodarstwie narodowym Polski“.

Dr. Antoni Leparski, Warszawa 1930, str. 127.
Nakładem Instytutu Szerzenia praktycznej wiedzy przemysłowej, (Nowy Świat 17).

Wydanie niniejszej książki jest pierwszym krokiem w sprawie popularyzacji problemu chłodnictwa. Chłodnictwo stanowi jeden z najważniejszych warunków rozwoju gospodarstwa narodowego.

W dziedzinie naprawy ciężkiej sytuacji w rolnictwie, oraz poprawy ogólnej sytuacji gospodarczej państwa, problem chłodniczy musi stać na pierwszym planie zarówno poczynań rządowych, jak wszelkich organizacji, stojących na straży kultury rolnej. To samo należy również powiedzieć przy rozpatrywaniu warunków rozwoju spółdzielczości handlu artykułami spożywczymi, zagadnień eksportu itd.

W pracy swojej Dr. Leparski w sposób bardzo popularny, operując przykładami z zakresu chłodnictwa krajów zachodnio-europejskich i Ameryki Północnej, dowodzi jak niesłychane znaczenie w rozwoju gospodarstwa narodowego—odgrywa właściwie zastosowane chłodnictwo. Autor rozpatruje z zadziwiającą drobiazgowością sprawę stworzenia, opartego na naukowych podstawach, planu rolno-ekonomicznego. Droga przeniesienia punktu ciężkości 3 milionów gospodarstw średniej i mniejszej własności z uprawy zbóż na hodowlę i związane z nią przemysły, będzie niesłychanie łatwa jeśli zostanie potraktowany jak należy problem chłodniczy. Dr. Leparski w pracy swojej kładzie ogromny nacisk na uświadczenie społeczeństwa produkującego, o konieczności urządzenia i racjonalnego użytkowania małych chłodni-zbiornic. Chodzi bowiem o to, aby artykuł natychmiast po wyprodukowaniu, został tak przechowany, aby najlepiej zabezpieczyć go przed zepsuciem i zachować wszystkie wartości artykułu świeżego na całej drodze do czasu oddania go spożywczy.

W konsekwencji swoich wywodów autor wysuwa koncepcję budowy i urządzenia chłodni wedle programu obejmującego trzy zasadnicze ogniwa: 1) małe zbiornice, 2) transport chłodniczy, 3) wielkie składy chłodnicze w miejscach spożycia i punktach eksportowych.

Przedewszystkiem od należytego zrozumienia potrzeby chłodnictwa — zdaniem Dr. Leparskiego — zależy postawienie na właściwym poziomie hodowli przetwórstwa mlecznego, konserwacji owoców i t. d. Od należytego opracowanego i na pewnych zasadach opartego planu budowy i urządzenia chłodni, zależy rozwój eksportu polskich artykułów spożywczych, a w związku z tem, sprawa ochrony rolnictwa przed nadmiernymi stratami, powodowanymi chwilową niekorzystną konjunkturą.

Nie należy zapominać o tem, że podniesienie dobrytu 18 milionów masy włościańskiej, podniesienie jej siły nabywczej i konsumpcyjnej wraz z uzyskaniem tą drogą trwałych podstaw dla rozwoju wszystkich gałęzi rodzimego przemysłu i rękodziela, jest zagadnieniem pierwszorzędnym, zagadnieniem, które w ostatnich czasach stanowi najważniejszą troskę czynników rządowych. Rozwiązanie tego zagadnienia zależy przedewszystkiem od właściwego ujmowania problemu chłodniczego. Dlatego praca D-ra Leparskiego pod tytułem „Chłodnictwo w gospodarstwie narodowym Polski“ zaopatrzona w artystycznie wykonane ilustracje urządzeń chłodnych—jest ze wszechmiar pożyteczna.

3) Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego Nr. 5 za mc. maj b. r.

Wyszedł z druku powyższy zeszyt Dziennika Urzędowego, zawierający w części urzędowej między innymi pisma okólne w sprawie zaświadczeń o sprawności fizycznej przy zgłaszaniu się do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich, w sprawie przekazywania walut obcych zagranicę, w sprawie obowiązków lekarzy powiatowych w zakresie wydawania urzędowych świadectw stanu zdrowia, w sprawie tygodnia Emigranta Polaka, w sprawie wycieczek szkolnych.

W części nieurzędowej referaty J. Komornickiej —O piękno mowy polskiej oraz Marjana Pęczalskiego

— Przyczynę do sprawy wychowawczego oddziaływania na młodzież szkolną.

4) Przewodnik po uzdrowiskach i letniskach polskich — pod red. Cz. Rokickiego, Warszawa 1930 r.

Pojawiło się czwarte wydanie rozszerzone powyższego Przewodnika objętości 240 str. + LVI.

W wydaniu tem odrzucono szczegóły dotyczące drobnych letnisk o charakterze lokalnym, uwzględniane w dotychczasowych wydaniach, dzięki czemu rozszerzone zostały opisy większych uzdrowisk oraz letnisk przedstawiających przedmiot zainteresowania dla szerszych kół letników i kuracjuszy.

Przewodnik ten opracowany systematycznie i bogato ilustrowany, oprócz znaczenia informacyjnego, posiada znaczenie krajoznawcze.

Publikacja niniejsza jest do nabycia we wszystkich księgarniach i w Administracji Przewodnika po Uzdrowiskach i Letniskach Polskich Cz. Rokickiego w Warszawie, ul. Leszczyńska 5. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 10414. Cena 1 egz. wynosi 3 zł.

V. OGŁOSZENIA.

1) Konkurs na stanowisko miejskiego lekarza weterynarii w Lubomlu.

L. 9860.

Magistrat miasta Lubomla ogłasza konkurs na stanowisko miejskiego lekarza weterynarii.

Do stanowiska przywiązane są pobory w-g gr. VIII z 15% dodatkiem komunalnym.

Podania należy składać pod adresem Magistratu w terminie od dnia 15 czerwca 1930 roku, dołączając własnoręcznie napisany życiorys, dyplom i dowody: o odbytej praktyce i o obywatelstwie Państwa Polskiego.

Podania nieuwzględnione Magistrat pozostawi bez odpowiedzi.

Nadmienia się, iż miasto posiada własną rzeźnię eksportową. Luboml, dnia 19 maja 1930 roku.

Burmistrz miasta (—) M. Zakrzewski.

2) Konkurs na stanowisko referenta do spraw gminnych w Wydziale Powiatowym w Sokołowie Podl.

Wydział Powiatowy Sejmiku w Sokołowie - Podlaskim ogłasza konkurs na stanowisko referenta do spraw gminnych z płacą wg IX wzgl VIII st. sl. dla urzędników państwowych + 15 proc. dodatku komunalnego.

Od kandydatów wymagane jest średnie wykształcenie ogólne i przynajmniej 2-u letnia praktyka w samorządzie.

Kandydaci, którzy ukończyli wydział samorządowy Wyższej Szkoły Handlowej, mają pierwszeństwo.

Podania z odpisami świadectw i życiorysem składać należy do dnia 1 lipca 1930 r. do Wydziału Powiatowego w Sokołowie-Podlaskim.

Posada do objęcia od zaraz.

Oferty nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta wz. Strzelec.

3) Przetarg na wykonanie robót brukarskich na drogach w pow. Hrubieszowskim.

L. 2349/30.

Wydział Powiatowy Sejmiku w Hrubieszowie rozpisuje przetarg publiczny, na wykonanie robót brukarskich na drogach w ilości około 45.000m². bruku klinkierowego w sezonie budowlanym 1930 roku. Materiały piasek i klinkier są na miejscu budowy. Oferty mogą obejmować całą ilość lub pewną część, przyczem ceny za 1 m² bruku winny obejmować roboty brukarskie z ubiciem bruku,

- 1) bez pomocy podręcznego podawania materiałów,
- 2) z pomocą własną oferenta przy podawaniu materiałów.

Oferty w zamkniętych kopertach z napisem „oferta na roboty brukarskie” składać należy do dnia 7 czerwca 1930 roku do godziny 12, poczem nastąpi otwarcie ofert. Do ofert należy dołączyć lub złożyć w kasie Sejmiku, wadium w wysokości 5% oferowanej sumy przed upływem terminu składania ofert. Szczegóły dotyczące powyższych robót, warunki budowy i przepisy o ofertach można przeglądać w Zarządzie Drogowym Sejmiku w godzinach urzędowych.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie dowolny wybór między ofertami lub nieprzyjęcie żadnej oferty.

Hrubieszów, dnia 15 maja 1930 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego Sejmiku
Starosta:

(—) Stanisław Marek.

4) Ogłoszenie przetargu na dostawę materiałów drzewnych do mostów na rzece Wiśle w Puławach i Dęblinie.

Wydział Powiatowy Sejmiku w Puławach rozpisuje niniejszym konkurs na dostawę materiałów drzewnych bali 8 i 12 cm. do mostów na rzece Wiśle w Puławach i Dęblinie.

Szczegółowy wykaz robót, plany i warunki wykonania dostawy przeglądać można w biurze Wydziału Powiatowego (ref. drogowy) w czasie od 26 maja do 18 czerwca 1930 roku między godz. 8—15. Tamże można otrzymać formularze ofert.

Reflektujący na wykonanie dostawy zechcą wnieść do Wydziału Powiatowego w Puławach oferty w zamkniętych kopertach z napisem „Oferta na dostawę materiałów drzewnych” do dnia 18 czerwca 1930 r. do godziny 12-tej oraz dołączyć do oferty kwit z uiszczonemu w kasie Sejmiku wadium w wysokości 5 proc. sumy ofertowej.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 18 czerwca 1930 r. o godzinie 12-ej w biurze Wydziału Powiatowego.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie prawo ustnego przetargu in minus od najniższej sumy oferowanej. Ewentualny przetarg odbędzie się po otwarciu ofert.

Wykonanie dostawy będzie mogło być oddane po zatwierdzeniu oferty przez Wydział Powiatowy.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
wz. (—) Tymiński.

5) Ogłoszenie przetargu na ułożenie rur betonowych kanalizacyjnych oraz drobnych robót betonowych i murarskich w gmachu Dyrekcji Lasów Państw. w Siedlcach.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Siedlcach ogłasza rozprawę ofertową na oddanie do wykonania przy gmachu Dyrekcji robót ziemnych około 3065 m² ułożenia rur betonowych kanalizacyjnych około 605 m. b. oraz wykonania drobnych robót betonowych i murarskich, związanych z ustawieniem komór betonowych dla studzien rewizyjnych. Rury betonowe kanalizacyjne dla studzien rewizyjnych i materiały dla obmurowania wiaźów dostarczy Dyrekcja. Plany oraz ślepe kszorstorysy są do przejrzania na miejscu budowy, codziennie oprócz dni świątecznych w godzinach urzędowych. Termin składania ofert do dn. 13 czerwca 1930 roku do godziny 12. Oferty winny być składane w zapieczętowanych kopertach i zabezpieczone kaucją w wysokości 5 proc. od ogólnej sumy ofertowej. Dyrekcja zastrzega sobie prawo wyboru oferenta niezależnie od zaferowanej sumy.

Dyrekcja Lasów Państwowych
w Siedlcach.

6) Ogłoszenie Magistratu m. Janowa Podl. w sprawie sprzedaży drogą publiczną licytacji dwóch placów w Janowie Podl.

L. 2336.

Po raz drugi.

Magistrat m. Janowa Podlaskiego podaje do publicznej wiadomości, że na podstawie uchwały Rady Miejskiej, z dnia 26 marca 1930 roku, zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy dnia 10 maja r.b. sprzedaje drogą publiczną licytacji dwa place położone w m. Janowie-Podlaskim.

1-szy plac w rynku, przy ulicy Piłsudskiego, rozmiarem: długości 36 $\frac{1}{2}$ metra, szerokości 16 $\frac{1}{2}$ metra; cena wywoławcza 10.000 złotych,

2-gi plac nad rzeką „Krzywula“ przy ulicy Garbarskiej: długości 40 metrów, szerokości w jednym końcu 26 metrów, a w drugim 7 metrów, cena wywoławcza 200 złotych.

Przy kupnie placu 1-go, przy ulicy Piłsudskiego, zastrzega się warunek urządzenia przejazdu do posesji S-ców Finkiel-sztajna.

Przystępujący do licytacji składają wadium, w wysokości 10% ceny wywoławczej.

Wpłata zaliczowanej sumy: 50% w terminie trzech dni, a drugie 50% w terminie dwóch tygodni.

Licytacja odbędzie się dnia 12 czerwca 1930 roku, o godzinie 12-ej.

Burmistrz m. Janowa-Podlaskiego

(—) Jan Caruk.

7) Obwieszczenie o sprzedaży w drodze licytacji osady stanowiącej własność gminy Ulan.

Urząd gminy Ulan, powiatu łukowskiego niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 23 czerwca r. b. (w poniedziałek) o godz. 11 odbędzie się we wsi Sętki gminy Ulan publiczna sprzedaż z licytacji osady stanowiącej własność gminy składającej się z 1 i pół morg. gruntu z budynkami: a) domem mieszkalnym 16x11 metr. o 5 ubikacjach z dwoma komórkami (były areszt) z drzewa pod gontem, w średnim stanie, b) obórki ze stodołą 14.4x6 metr. z drzewa pod słomą, c) studni z kamienia i cegły cementowej.

Cena wywoławcza za całość 4000 zł. (in plus).

Ubiegający się winni złożyć wadium w kwocie 400 zł. Warunki licytacyjne można oglądać w kancelarji Urzędu gminnego codziennie w godzinach urzędowych od godz. 8—15; zaś objekty przeznaczone do licytacji na miejscu we wsi Sętki. w. Ulan, dn. 31 maja 1930 r.

Wójt gminy Ulan (—) A. Pański.

Sekretarz (—) Grzegorzewski.

8) Ogłoszenie Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie wciągnięcia do Rejestru Spółdzielni p. f.: „Spółdzielcza Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa Urzędników Państwowych „Samopomoc“ z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Lublinie.

L. 379.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie, Tom I Nr. 379, wciągnięto 10 marca 1930 r. przy firmie „Spółdzielcza Kasa Pożyczkowo - Oszczędnościowa Urzędników Państwowych „Samopomoc“ z ograniczoną odpowiedzialnością w Lublinie“ następujące wpisy: Dotychczasowy udział członkowski, wynoszący 60 zł., został podwyższony do 120 zł., które powinny być wpłacone w całości przy przystąpieniu do Spółdzielni lub częściowo w równych ratach w przeciągu trzech lat od dnia przystąpienia w sposób następujący: pierwsza połowa udziału 60 zł. w 12 ratach miesięcznych po 5 zł., druga zaś połowa w 24 ratach miesięcznych po 2 zł. 50 gr. Dyrekcję obecną stanowią: Marjan Szaynowski, Feliks Franczak i Marcin Danielski. Zastępcami są: Stanisław Nowiński i Teofil Górnicki. Ogłoszenia zamieszczone będą w czasopiśmie „Lubelski Dziennik Wojewódzki“.

Lublin, dn. 13 maja 1930 r.

Sędzia Rejestrowy podpis nieczytelny.

9) Licytacje majątków ruchomych i nieruchomości.

Nr. rp. 1274-1929.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od g. 10 w d. 16 czerwca 1930 r. we wsi Zawieprzycze, gm. Spiczyn została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Józefa Sawickiego, składających się z domu mieszkalnego z bali, krytego słomą, o jednej izbie na podłodze, sieni i komorze, stary, długi 18 łokci i szeroki 8 łokci na gruncie spadkobierców Podstępskiego, przeznaczony na rozbiórkę, ocenionych na sumę złotych 2000.

Lubartów, dnia 22 maja 1930 r.

Komornik Sądowy (—) St. Jakubowski.

Nr. rp. 224-1930.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od g. 10 w d. 25 czerwca 1930 r. we wsi Serniki przed Urzędem Gminy została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Kazimierza Wronowskiego, składających się z 2-ch jałówek, ocenionych na sumę zł 500.

Lubartów, dnia 17 maja 1930 r.

Komornik Sądowy (—) St. Jakubowski.

Nr. rp. 2223-1929.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od g. 10 w d. 11 czerwca 1930 r. w folw. Tarło została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości należących do Bronisława Bartkiewicza, składających się z powozu czarnego wyścielanego pluszem na kołach gumowych z latarniami, 2 fartuchami i budą skórzanymi, komplet w dobrym stanie ocenionych na sumę zł. 600.

Lubartów, dnia 17 maja 1930 r.

Komornik Sądowy (—) St. Jakubowski.

Nr. rp. 1940-1942-1929.

Komornik Sądu Powiatowego w Lubartowie Stefan Jakubowski zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45 na zasadzie art. 1030 U.P.C. ogłasza, że od g. 10 w d. 20 czerwca 1930 r. we wsi Nowodwór, gm. Kamionka została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Antoniego Skrobowskiego, składających się z krowy, jałówki, 1 i pół mtr. gryki, 4 mtr. żyta, pół mtr. pszenicy w ziarnie, młynka, sieczkarni, kopca kartofli około 30 1/2 mtr. i wozu parokonnego, ocenionych na sumę zł 655.

Lubartów, dnia 17 maja 1930 r.

Komornik Sądowy (—) St. Jakubowski

Akta Nr. E. 123-30.

Komornik Sądu Grodzkiego w Janowie Lub., na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. ogłasza, że dnia 26 czerwca 1930 roku o godz. 10 rano odbędzie się w Janowie przed Magistratem sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości należących do Mieczysława Kamińskiego, składających się z mebli domowych, naczyńia kuchennego, maszyny do szycia firmy „Singer“ i innych oszacowanych na sumę 1011 zł., zajętych na zaspokojenie należności Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Lublinie.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzane być mogą w dniu licytacji.

Stosownie do art. 1070 U. P. C. licytacja odbędzie się niżej szacunku.

Janów, dnia 14 maja 1930 r.

Komornik Sądowy (—) Niedzielski.

Akta Nr. 77/30.

Komornik Sądu Grodzkiego w Janowie, zamieszkały w Janowie Lub., na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. ogłasza, że dnia 10 czerwca 1930 r. o godz. 10 rano odbędzie się w Potoczku, pow. Janów Lub. sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości należących do Jana Lenarta, składających się z samochodu ciężarowego firmy „Ford“, oszacowanych na sumę 2000 zł., zajętych na zaspokojenie należności Cudeka Apellblata.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzane być mogą w dniu licytacji.

Stosownie do art. 1070 u. p. c. licytacja odbędzie się niżej szacunku.

Janów, dnia 20 maja 1930 r.

Komornik Sądowy (—) Niedzielski.

L. E. 976/30.

Komornik Sądowy Stefan Steinbrich, zamieszkały w Lublinie, przy ul. Krak.-Przedm. Nr. 59, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. ogłasza, że na dzień 13 czerwca 1930 r. o godzinie 10 rano w Lublinie, przy ul. Sw.-Duskiej Nr. 10 i Lubartowskiej 13 wyznaczona została sprzedaż przez publiczną licytację

ruchomości, należących do firmy „Hurtownia Handlujących Towarami Kolonialnymi w Lublinie“, składających się z różnych artykułów spożywczych, urządzenia sklepowego i biurowego, konia oraz platformy, ocenionych do sprzedaży na sumę 24.973 zł. lecz stosownie do art. 1070 u. p. c. mogą być sprzedane i niżej oszacowania.

Podlegające sprzedaży ruchomości obejrzyć można w dzień licytacji na miejscu.

Lublin, dnia 24 maja 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Steinbrich.**

L. 674/29.

Komornik Sądu Grodzkiego w Łukowie, zamieszkały przy ul. Aleje Kościuszki 28, obwieszcza, że w dniu 20 czerwca 1930 roku od godziny 10 z rana w Domaszewnicy odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: mebli, należących do spadku wakującego po Mieczysławie Czyżewiczu, ocenionych na zł. 2450. Zgodnie z art. 1070 upc. licytacja odbędzie się niżej szacunku.

Łuków, dnia 23 maja 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **Górczyński.**

L. 406/30.

Komornik Sądu Grodzkiego w Sokołowie-Podlaskim na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. podaje do wiadomości, że w dniu 18 czerwca 1930 r. o godz. 10 z rana w majątku Łazów, gminy Sterdyń odbędzie się sprzedaż przez licytację majątku ruchomego, należącego do Wacława Życkiego, ocenionego na sumę sześć tysięcy sześćdziesiąt (6060) złotych.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzyć można będzie w dniu sprzedaży.

Sokołów, dnia 19 maja 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **St. Olędzki.**

Akta Nr. 338/1930.

Komornik Sądu Grodzkiego w Węgrowie, zamieszkały w Węgrowie, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. ogłasza, że dnia 1 lipca 1930 roku o godzinie 10 rano odbędzie się w Węgrowie przy Magistracie sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości należących do Spółki Samochodowej „Auto“ składających się z samochodu i oszacowanych na sumę 15000 złotych zajętych na zaspokojenie należności Lejbki Cybularza.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzyć można będzie w dniu licytacji.

Węgrów, dnia 21 maja 1930 r.

Komornik Sądowy (—) **Niedźwiedzki.**

10) Ogłoszenie o zagubieniu tytułu wykonawczego wydanego Antoniemu Szykarukowi.

W czasie wojny światowej zaginął tytuł wykonawczy wydany przez b. Zjazd Sędziów Pokoju I Okręgu Guberni Lubelskiej w dniu 12 kwietnia 1914 roku za Nr. 6796 Antoniemu Szykarukowi, jako pełnomocnikowi żony jego Tekli Szykarukowej ze sprawy działowej po Szymonie Bober.

10) Zagubione dokumenty.

Po raz pierwszy.

Berbecki Władysław, zam. we wsi Łaszczówka, gminy Majdan-Górny, pow. Tomaszów-Lub., zagubił dowód tożsamości na konia, który unieważnia się.

Bezlada Jan, zam. w Łukarzewie, gminy Rachanie, pow. Tomaszowski, w roku 1929 zagubił dowód tożsamości konia za № 825792. Serja B. Wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Zamościu w 1928 r. na imię Grzegorza Czuchaja, który to dowód unieważnia się.

Buchajczuk Paweł, mieszkaniec wsi Dorohusk, gminy Turka, powiatu Chełmskiego, w jesieni 1929 r. zagubił dowód tożsamości konia Serja C. № 08143/ks. N. wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Chełmie na konia: wałach, maści jasno kasztan, urodz. w 1912 r., a zapisany w tutejszej ewidencji koni pod pozycją 50 ks. N.

Denys Władysław, zamieszkały w Rachaniach, tejże gminy, powiatu Tomaszowskiego w dniu 8 stycznia 1930 r., zagubił dowód tożsamości konia za № 825203 serja B. wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Zamościu w roku 1928 na jego imię, który to dowód unieważnia się.

Dulbas Stanisław, zamieszkały w kol. Kosarzew Dolny, gminy Krzczonów, pow. Lubelskiego, skradziono mu dowód tożsamości konia № 951052, Serja B wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Lublinie.

Dzura Michał, syn Jana, zamieszkały we wsi i gminie Majdan Górny, powiat Tomaszów Lubelski, zagubił dowód tożsamości na konia serja B. № 858562 Z., który unieważnia się.

Edelberg Rudolf, zam. kol. Antonin, gminy „mudź“, pow. Chełmskiego, zagubił dowód tożsamości konia, wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Chełmie.

Gołębiowska Katarzyna, zam. kol. Wały Jagiel, gm. Horodło pow. Hrubieszów, zagubił 2 dowody tożsamości koni, wydane przez Rejonowego Inspektora Koni we Włodzimierzu w 1928 r. 1) serja B. Nr. 889479 2) serja B. № 889478.

Kerszenbaum Szmul Ela, zamieszkały w Kazimierzu Dolnym, pow. Puławskiego, zagubił kartę mobilizacyjną wydaną przez P. K. U. Puławy, jako rocznik 1905.

Kociuba Józef, mieszkaniec wsi Zalesie Kańskie, gminy Pawłów, pow. Chełmskiego, zagubił dowód tożsamości klaczy, wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Chełmie za gminę Pawłów, serja C, № dowodu 22549.

Kowalezyk Andrzej, zam. w Suchodołach, gm. Fajslawice, skradziono mu dowód tożsamości konia № 697342 serja B. na klacz maści jasno kasztanowatej, lysinka.

Malarz Stanisław, zam. w Kopyławie, gminy Horodło, pow. Hrubieszów, zagubił dowód tożsamości konia, wydany przez Rejonowego Inspektora Koni we Włodzimierzu serja C. № 586903.

Małec Wojciech, r. 1895, zamieszkały w kol. Zareka, gm. Dołhobyczów, pow. Hrubieszowski, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Zamość.

Marzec Aleksander, zamieszkały w kol. Kierzkówka, gm. Samokleski, pow. Lubartowski, zagubił dowód tożsamości konia serja B. № 980104, na klacz wzrostu 141, maści gniadej siwizna, kategorii „N“ wydany przez Rejonowego Inspektora Koni i zapisany do księgi ewidencyjnej koni w gminie Michów Lubartowski, na imię właściciela Mejlcha Fajgenbauma.

Mielniczek Jan, syn Józefa, zamieszkały we wsi Kanie, gminy Pawłów, powiatu Chełmskiego, skradziono mu dowód tożsamości konia wydany przez Rej. Inspektora Koni w Chełmie za Gminę Pawłów, serja C. Nr. dowodu 16760.

Perelmutter Lejzor, zam. w Krzywdzie, gm. Radoryż, pow. Łukowski, zagubił kartę rzemieślniczą wydaną przez Starostę Powiatowego w Łukowie.

Stasiak Walenty, zam. we wsi Łuszków, gminy Horodło, powiat Hrubieszów, skradziono mu dowód tożsamości konia, wydany przez Rejonowego Inspektora Koni we Włodzimierzu w 1928 roku Serja B. № 890095.

Stow. Spożywców Samokleska Filja w Justynowie powiat Lubartowski zagubiło koncesję z dnia 22.X 1923 r. L. 90 wydaną przez Izbę Skarbową w Lublinie na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Walo Piotr, zam. w Kopinie, pow. Łuków, skradziono mu pozwolenie na broń Nr. 121398 i kartę łowiecką na rok 1930 Nr. 108202 wydane przez Starostwo Łukowskie.

Wielogórski Piotr, zamieszkały we wsi Sewerynówka, gm. Sterdyń, powiatu Sokołowski, zagubił dowód tożsamości konia serja C. Nr. 57351, wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Mińsku Mazowieckim dnia 16.V 1928 r.

Wójcik Kazimierz, syn Wincentego, zam. w kol. Koziniec gm. Pawłów, pow. Chełmskiego, skradziono mu dowód tożsamości na ogiera serja B. Nr. 932729 wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Chełmie.

Redakcję zakończono 2 czerwca 1930 roku.

Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł.

Prenumerata Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego wynosi w bieżącym roku 30 zł., w II kwartale 7 zł.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Lublinie, ulica Niecała 14 parter, pokój № 56.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego instytucji społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Cena za wiersz jednonospaltowy lub jego miejsce wynosi 50 gr., 1 szpalte — 30 zł., 1 stronie — 60 zł. Jednokrotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentu wynosi 2 zł. 50 gr., a trzykrotne 7 zł. 50 gr. Ogłoszenie o rejestracji stowarzyszenia wynosi 5 zł.

Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztovej Kasy Oszczędności na konto czekowe № 100.200.

Odbito w Drukarni „Przełom“ Lublin, ul. Kościuszki № 2.